

B

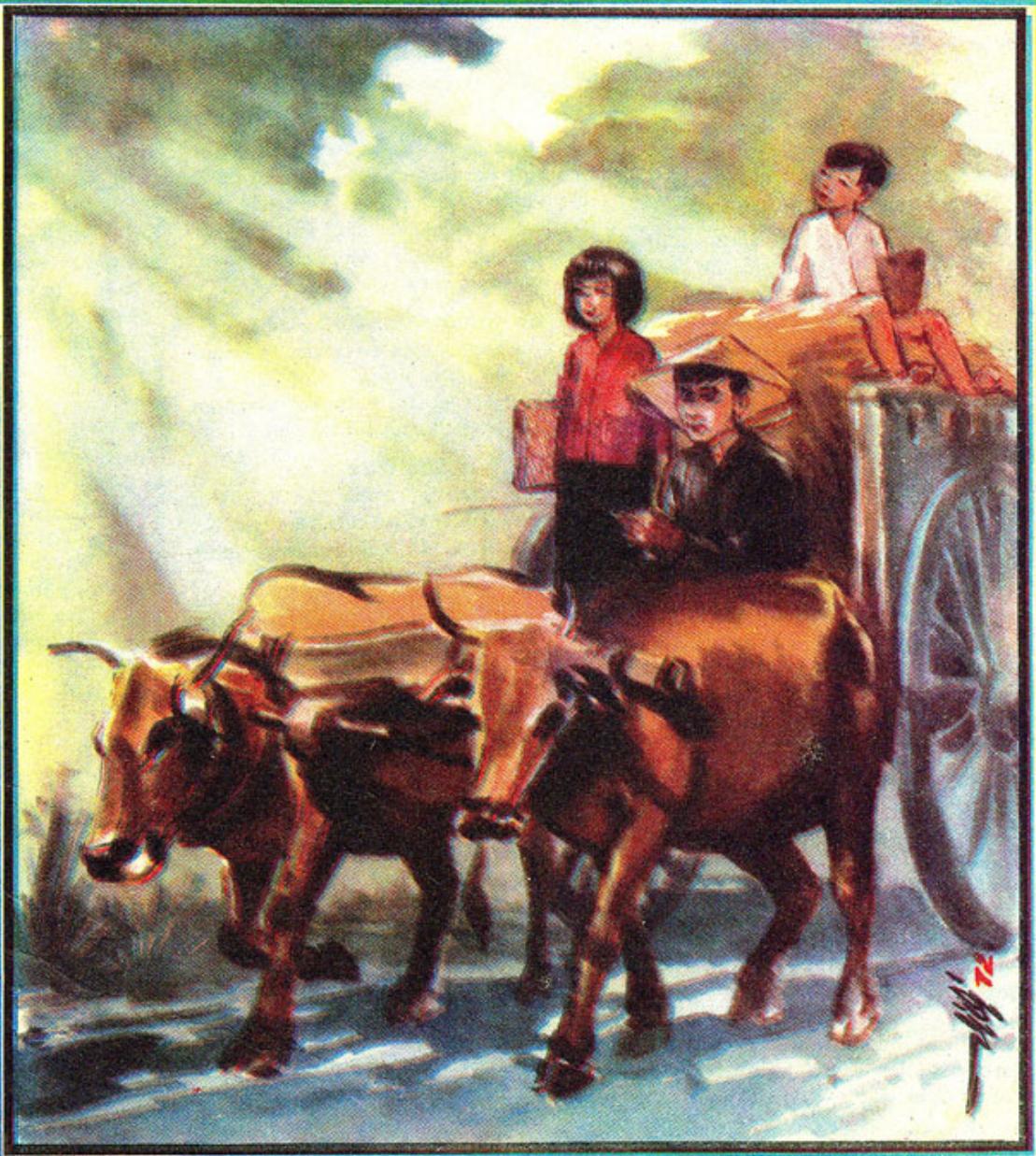
thiếu nhi

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC

Chủ nhiệm: NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG Chủ biên: NHẬT-TIỀN

Tòa soạn: 159, Thiệu Trị (Phú Nhuận) Saigon — Đ.T. 42.152

Cơ sở phát hành: 62 Lê Lợi, Saigon — Điện thoại 20.348

43

Ba nền tảng của sự học là: Nhận xét
nhiều, Từng trải nhiều, Học tập nhiều

CATHERALL

Hộp Thư

Chị ĐỖ PHƯƠNG KHANH trả lời

NHẮN CHUNG TẤT CẢ CÁC EM

● 1) Bữa trước có một số em hỏi chị về vụ hiến máu và tỏ ý muốn giúp máu để cứu các bệnh nhân lâm nguy. Nay Hội Hồng Thập Tự tổ chức 2 tuần lễ hiến máu, kể từ ngày 9-6-72 đến ngày 22-6-72 tại trụ sở của Hội số 201 đường Hồng Thập Tự Saigon (góc đường Cao Thắng và Hồng Thập Tự). Vậy nếu có em nào **trên 18 tuổi**, có lòng muốn hiến máu thì ghé địa chỉ trên, cho gần.

Hiến máu vào buổi sáng từ 7g30 đến 11 giờ mỗi ngày.

Trước khi hiến máu **xin đừng ăn** gì cả chỉ uống nước lọc mà thôi.

● 2) Làm báo Thiếu Nhi, các ông ăn công già lụ khụ râu ria dài loòng thuong cũng trở thành giống các Thiếu Nhi, yêu đời quá xá, riết rồi trừng dồn cả các Thiếu Nhi.

Trong số 41, trang Hộp Thư, nơi trả lời em Đan Thảo thay vì sắp xếp dàn hoàng, các ông ấy bèn để vui Đan Thảo, tráo đổi vị trí của các chữ lung tung (y như trò chơi dọn nhà ý mà) để thử tài đoán của Đan Thảo. Trò chơi này bị chú Nhật Tiến phát giác trễ, nên có một số đã in theo kiểu «mất trật tự» đó. Chú bèn phạt tịch thu thẻ gia đình của mấy ông 3 tháng làm mấy ông buồn quá. Máy ông bèn nhờ chị xin lỗi các bông hồng, để mấy ông được hoàn lại thẻ gia đình. Vậy các em vui lòng xinh xáu nhé. Và đọc lại như sau:

Em Đan Thảo Saigon: Tặng quà sinh nhật cho bạn nên mua cuốn sách, cái carte, hoặc món quà ít tiền thôi, đỡ tốn cho ba má mà bạn khỏi thắc mắc. Câu hay ho nhất là câu viết bằng tám lóng, tùy theo tình thân của em đối với bạn em à. Nhận của bạn quà gì thì phải tặng lại món tương đương. Cho nên em đừng tặng bạn món đắt tiền, mà sau này khi tặng lại em bạn sẽ băn khoăn nếu bạn có ít tiền. Em trả lời bạn vậy đúng rồi. Giấy em viết cho chị là được lâm đó em.

Em Nguyễn như An - Gia Định: Quyền NNAT chú N.T. viết năm 1958 ở Kiến Hòa. Nếu dư thi giờ, chủ nhật em ghé tòa soạn, chị sẽ có việc cần dùng tới lòng nhiệt thành muốn giúp ích của em.

Em Trương vĩnh Dũng - Saigon: Đọc thư em, chị thấy kinh khủng quá. Có nhiều trẻ thơ trong khói lửa bị tàn tật, đau đớn, què cụt, nhưng đó là tai nạn bất chợt, và cha mẹ nó xót thương đau đớn vì thấy nó đau đớn. Em nhỏ này mới 6 tuổi, mà thường xuyên bị cha mẹ và các anh chị ruột đánh đập tới trầy truỵ và chảy máu mồm mũi đầu như vậy thì tội quá. Cha mẹ đây con có khi phải đánh nhưng chỉ đánh với mục đích giáo dục mà thôi. Nhỏ này bé quá mà bị đánh tàn nhẫn quá, chị không biết giúp nó cách nào bây giờ em ơi! Vũ này tể nhí lầm, nếu can thiệp trực tiếp với cha mẹ nó, sợ họ chạm tay ái, lại càng hành hạ nó thì sao! Chị không biết làm sao bây giờ, để chị đi vấn kẽ các bậc cao minh đã em nhé.

Em Ngọc Dũng - Cholon: Chị em đẹp quá xá làm chị vừa đọc vừa bâng khuâng luôn vậy đó. Ý kiến của em hay lầm, chú N.T. cảm ơn sự sốt sắng của em. Nghỉ hè rảnh rỗi, em ghé tòa soạn chơi nghe em.

Em Hồ thanh Sơn - Phước Long: Em có nhiều ý kiến hay lầm, tòa soạn sẽ nghiên cứu em à. Chị đã gửi bích chương và thư mục, em nhớ dán bích chương quảng cáo em nhé.

Em T.M.T - Thủ Đức: Sao em lại cắt bích chương ra mà làm bao thư gửi đi cho bạn vậy. Em yêu cầu gửi bích chương để em dán với mục đích cõi động cho Thiếu Nhi mà em lại hủy hoại nó đi như thế uổng quá em à. Bích chương in rất tốn kém, lại thêm cước phí gửi tới em, chị mong em nên nghĩ kỹ khi sử dụng. Có rất nhiều em sốt sắng dán mà tinh cờ chị trông thấy sự cực nhọc của các em đó, cho nên chị hoàn toàn tin cậy ở sự nồng nhiệt của các em đó em ơi!

Em Ngọc Mỹ - Vũng Tàu: Nếu địa chỉ của em có thể nhận được thư thì sẽ nhận được Thư Mục. Sở dĩ Thiếu Nhi không giới thiệu các em là vì nếu gặp em nào nghịch ngợm, mạo nhận 1 địa chỉ của một em khác, rồi viết đòi làm quen lung tung, có thể gây phiền cho gia đình em bị đùa cợt. Còn địa chỉ ghi dưới bài thi không có hại gì. Cách mua sách, em coi nơi số 39.

Em Trần quốc Việt - Gia Định: Chủ nhật mời em ghé tòa soạn (rất gần nhà em, ngay công xe lửa số 6 ý mà) nhận dùm cuốn Hương Thu em nhé.

Em T.N.H. - Cholon: Truyện là sáu phẩm của óc tưởng tượng phong phú, sự suy luận sắc bén và phần hiểu biết về các chất liệu đề kết tinh. Tên người và nơi chốn là do tri tưởng tượng em à. Muốn mua sách, em viết thư về nhà sách Khai Trí 62 Lê Lợi Saigon 1, ở đó sẽ có nhân viên chỉ dẫn rõ ràng.

Em Sơn Ca - Saigon: Ngày 10 tháng 11 năm Mậu Tý là ngày 10 tháng 12 năm 1948 em à.

Em Huỳnh Chúc - Gò Vấp: Em viết có duyên lầm đó. Sẽ xuất hiện ở số 44 em nhé.

Em Phạm thanh Sơn - Bạc Liêu: Em dễ thương và thông minh lầm. Chị rất vui có Sơn là em. TNBBH là của chung cả hai phái đó em. Tác giả mục ảo thuật ẩn hiện bất ngờ (ảo thuật gia mà lý) nên chị không biết «quý danh» em à. Họa sĩ Võ Vi cầm vọt ở bìa số 38, vậy em đoán là gái hay trai thử coi nào.

Em Nguyễn nguyễn Thu - Qui nhơn: Ý kiến của em rất hữu ích, nhưng vì hiện nay đất Thiếu Nhi còn chật quá nên không thể thực hiện được em à, nhưng em có thể mua sách Sinh Ngữ về học lại còn tốt hơn. Ô chú chú N.T. lừa em nhé.

Em Hoàng Văn - Biên Hòa: Trời ơi! hay quên đến quên luôn cả bút hiệu thi nhất em rồi. Vậy mà em lại bảo «giống chị ghê» mới là chết chị chứ. Ngộ lở có hôm chị quên luôa tên chị, gặp thư các em gửi cho chị, chị không nhận, các em lại tống tống công chị bằng màn «hu hu» thì em phải chịu trách nhiệm đó nghe. Thời gian không làm phải được nhiều thứ em à.

Em Trần thiện Phước - Cần Thơ: Em có 2 đức tính rất quý, đó là kiên nhẫn và khiêm tốn. Tương lai em sẽ tiến rất xa nếu em giữ được mãi như thế.

Em Châu Bá - Ba Xuyên: Rất cảm ơn em hết lòng với T.N. Chị có cha mẹ, anh và các em. Đừng đòi chị đăng hình nữa nhé.

Em Ka bình Phương - Mỹ Tho: Cô bé này sau lớn chắc là phải làm chính trị. Em suy luận sắc bén quá đi thôi. Nhận xét của em đúng ghê lầm. Gửi hình và phiếu về gấp đây nhé, cô bé.

Em Trọng Thảo - Saigon: Hình của em có thể xài được mấy cái. Em nên vẽ những hình nhỏ nhỏ sẽ đặc dụng hơn em à.

(xem tiếp trang bìa sau) →

thiếu nhi

Chủ nhiệm :
NGUYỄN - HÙNG - TRƯƠNG

Chủ biên
NHẬT - TIẾN

Tòa soạn : 159 Thiệu-Trị (Phú Nhuận) Sài Gòn - Điện thoại 42.152
Cơ sở phát hành : 62 Lê Lợi — Sài Gòn Điện thoại : 20.348

Mục Lục

BÀI	TRANG
— Thư chủ nhiệm của Nguyễn Hùng Trương	1
— Thắc mắc của em Bách Khoa phụ trách	2
— Trưởng niệm các liệt sĩ Yên Bái	3
— Không nguôi truyện ngắn của Nhật Tiến	4
— Thomas Edison của Văn Việt	5
— Trang giải trí : Ô chữ, Đố vui, Ảo thuật,	8
— Khéo tay : Quạt chạy hơi nước, làm khăn trải bàn	11
— Trang sáng tác của em : 12 Pni Thùa, Như Nguyễn, Trúc Xanh, Lê thị Mỹ Hoa, Quang Tuyên	12
— Câu đố, tranh đố, thử tài nhận xét	15
— Vườn Hồng Đỗ Phương Khanh phụ trách	16
— Quốc thi sáng tác Tuần lễ của bé của Ta Ti	19
— Con Cáo và con Nhím mò vịt của Đặng Hoàng	20
— Danh nhân : Đinh bộ Linh của Lê Dương Thạch	22
— Luận hay nhất lớp	23
— Mạo hiểm Mỹ Châu	24
— Động cơ Wankel của Trường Kỳ	26
— Giải đáp thắc mắc của Bình Electronic	28
— Cấp cứu thường thức của Lang Vịt	29
— Triền lâm nụ cười	30
— Tân toán học Bách Khoa phụ trách	31
— Đường lên núi Thiên mã của Nhật Tiến	32

TRANH BÌA CỦA VI VI
SÁNG SÓM

THƯ CHỦ NHIỆM GỬI CÁC EM THIẾU NHI

Các em thân mến

Trên hai tháng vừa qua, chiến tranh quá khốc liệt đã đem đến chết chóc, và đau khổ cho hàng triệu người Việt Nam.

Biết bao người hôm qua còn đang sống yên vui trong tổ ấm gia đình, bây giờ một số đã ra đi vĩnh viễn, xác thây nằm rải rác trên con đường chag loạn, một số bị thương tích, tật nguyền đang kéo lê chuỗi ngày buồn tẻ còn lại trong đời người, số khác được sống sót đang chen chúc nhau ở những trại tạm cư, với hai bàn tay trắng.

Số người lảnh nạn này đã mất tất cả tài sản mà họ đã dành dụm trong bao nhiêu năm. Họ đang sống cực khổ, thiếu thốn mọi thứ. Họ đang cần đến chúng ta, những người được may mắn sống trong những nơi còn an toàn. Họ cần đến tất cả mọi người. Họ cần luôn cả các em nữa.

Trong khi các em còn đủ cha mẹ, anh em, các em còn cơm ăn, áo mặc, các em nên nghĩ đến những trẻ em khác cùng lứa tuổi với các em đang sống thiếu thốn, khổ sở trong trại tạm cư hay viện cõi nhi. Các em nên nghĩ đến những em vừa mất cha, mất mẹ hoặc người thân thuộc trong cuộc chiến, những em đó đang thiếu ăn, thiếu mặc, thiếu cả tình thương.

Trong khi các em được khỏe mạnh, lành lặn, các em nên nghĩ đến biết bao người, lớn cổ, nhỏ như các em cũng có, vừa bị lùn phì trong những đợt pháo kích, giao tranh vừa qua, kè mắt chân, ta, người không còn đôi mắt, toàn vẹn thân thể, đang đau đớn, rên siết trong những bệnh viện.

Chúng tôi tin rằng các em mỗi khi nghĩ đến những cảnh khốn

17-6 : TINH THẦN CỦA NGUYỄN
THÁI HỌC VÀ CÁC LIỆT SĨ
YÊN BÁI BẤT DIỆT

khô trên, các em đau lòng và xót thương những người xấu số hơn các em.

Các em nên tham gia vào công việc của những cơ quan từ thiện, những đoàn thể cứu trợ để giúp đỡ đồng bào hoạn nạn được hữu hiệu hơn.

Các em thân mến

Trong lúc xứ sở đang chìm đắm trong khói lửa, đồng bào đang sống khổ sở, các em thiếu nhi, nhất là các em được may mắn sống trong những gia đình dư giả, các em không nên đua đòi, xe xua theo các bạn, phung phí tiền bạc của cha mẹ. Các em nên dành dụm tiền để giúp những người thiếu thốn.

Cách ngôn chúng ta có câu :

Nhiều điều phủ lấp giá gương,

Người trong một nước hăng thương nhau cùng.

Các em nên thành tâm giúp đỡ đồng bào hoạn nạn. Các em nên dùng lời lẽ dịu dàng an ủi họ.

Các em cũng nên suy nghĩ về lời lẽ khắc trên một mảnh bia :

Cái gì tôi đã tiêu xài, bây giờ không còn nữa. Cái gì tôi đã mua sắm, bây giờ tôi phải để lại cho người khác, chỉ có cái gì tôi đã cho là còn thuộc về tôi.

Minh Tâm.

— Đã cộng tác với các báo Thần Chung, Nhân Loại, Nghệ Thuật, Bách Khoa, Văn Bút v.v....

— Tác phẩm đã in : Đơn Sơ (thơ 1965), Đất và Người (truyện dài 1967) Máu đào nước Lã (truyện dài 1968) Lửa dậy trời xuân (truyện dài 1969), Vượt đêm dài (truyện dài 1969) Mắt Việt dưới trời Âu (bút ký 1970) Ngục thất giữa rừng già (truyện dài 1971) và một số sách thuộc loại truyện tuồi thơ.

HỎI : Xin anh cho biết thân thể con người ta cấu tạo bằng những chất gì, em nghe nói chất sắt trong người nếu tụ lại có thể làm được một cái ngòi bút, điều đó có đúng không ?

LÊ HOÀI
(Chợ Lớn)

ĐÁP : Đúng là trong cơ thể người ta có chất sắt, tỷ lệ chừng 0,01 phần trăm, nghĩa là một người nặng chừng 50 kg thì số sắt có trong người độ 5 gam. Sau đây là những nguyên tố cấu tạo nên cơ thể : Oxy (62 phần trăm), Carbone (20 phần trăm) Hydro (10-) Nitơ (3-) Calci (2,5) Phospho (1,14) Clor (0,16) Lưu huỳnh (0,14) Potassium (0,11) Natri (0,1) Ma-nhê (0,07) Iode (0,014) Sắt (0,01). Tổng cộng 99,244 phần trăm. Số lượng 0,756 phần trăm còn lại gồm chừng 30 nguyên tố khác, nhưng số lượng rất nhỏ không đáng kể và chỉ cần dùng cho một vài cơ cấu hay cơ năng. Tất cả những nguyên tố vừa kể trên không đứng riêng rẽ mà kết hợp thành những hợp chất, trung bình gồm có :

— 67 phần trăm : nước
— 15 — : đạm
— 13 — : mỡ
— 4 — : muối khoáng
— 1 — : Hydrat Carbone
và những chất khác.

HỎI : Xin cho em biết những sinh tố chính và sự cần yếu của mỗi loại trong cơ thể.

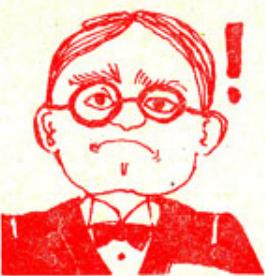
MINH
(Ba Xuyên)

ĐÁP : Những sinh tố chính cần thiết cho cơ thể là :

1) **Sinh tố A :** Có trong rau, gan, dầu cần thiết cho mắt, màng tế bào,

(xem tiếp trang 21)

thắc mắc của em

Nhà văn

MINH QUÂN

thiếu nhi / 2

Tên thật là **NGUYỄN THỊ LỢI** sinh ngày 28-10-1928 tại quận Vĩnh Xương, tỉnh Khánh Hòa.

— Khởi sự viết truyện ngắn từ năm 1950, truyện đầu tay «Công Dân Thời Loạn» ký bút hiệu Lan Vinh đăng trên tờ Dân Chủ do Nguyễn Vỹ chủ trương, xuất bản ở Đà Lạt năm 1950.

— Có khuynh hướng xã hội, đề cao công bằng, phản kháng bất công nên bị nhà cầm quyền ở Phan Rang vào những năm 1956 - 1957 cấm sáng tác.

— Được giải nhất cuộc thi Truyện Ngắn do Trung Tâm Văn Bút VN tổ chức năm 1965.

— Các bút hiệu đã ký: Lan Vinh, Chi Lan, Chi Lan, Bửu Lợi, Minh Thùy, Minh Tuấn, Minh Quân,

Scanner by Haco Chi4 of 36

Nguyễn-Thái-Học

Nguyễn thái Học một anh hùng
dân tộc

Người Vĩnh Yên với tuổi trẻ nhiệt
thành

Tử thuở nhỏ, từ lúc tuổi non xanh
Nhưng ông đã thầm nhuần lòng
yêu nước

Lòng ái quốc, nung chí trai bất
khuất

Quyết đứng lên thề phá ách lê nô
Quyết vùng lên giữ vững mãi cơ
đồ

Một thân trai kiên cường và gan
dá

Nguyễn thái Học một tấm gương
cao cả

Cùng bạn bè ông đã ra tay

Dốc toàn lực, dốc tất cả đức tài

Mang chí lớn để đắp xây thế hệ

Nhưng không may người anh
hùng gấp thời có thể

Ngày đầu tiên khởi nghĩa chặng

thành

Chặng thành công, ông bảo: «Cũng
thành nhân!»

«Việt Nam vạn tuế!» hô to trước

khi nhắm mắt

Ông đã to trang sử Việt Nam
thêm giá đắt

Người soi gương cho hậu thế

ngày sau

«Bạn trẻ hôm nay nào tiến lên
mau?»

Vòng tay lớn nối nhau đi xây

dựng.

HỒNG THỦY

(Thi văn đoàn Lạc Hồng)

Chi nhánh Biên Hòa

17-6 tưởng niệm Anh hùng

NGUYỄN THÁI HỌC và các liệt sĩ YÊN BÁI

NGUYỄN THÁI HỌC sinh năm Quý Mão (1902) tại làng Thò Tang, Tassel Lương Điền, phủ Vĩnh Tường, tỉnh Vĩnh Yên nhưng theo học bà

nhà trường thì Nguyễn thái Học

sinh ngày 1-12-1904 vì giấy khai

sinh phải khai rút tuổi đè xin vào

học trường công cho hợp lệ.

Năm 1906, ông học chữ nho tại nhà một cụ Tú. Đến năm 1913 vào trường Tiểu Học phủ Vĩnh Tường, sau lên trường Tiểu Học Việt Trì. Về sau Ông qua ngành Sư phạm rồi vào trường Cao Đẳng Thương Mại Đông Dương ở Hà Nội.

Năm 1925 ông viết thư cho nhà cầm quyền Pháp yêu cầu mở mang nền công thương trong xứ và đòi quyền tự do mở trường học

Năm 1926 ông yêu cầu nhà cầm quyền Pháp ban hành tự do ngôn luận và cải tổ hành chánh trong nước.

Hai lần yêu cầu đều bị bỏ qua, đến 25-12-1927, Nguyễn thái Học chính thức thành lập Việt Nam Quốc Dân Đảng và làm Chủ tịch đảng với chủ trương dùng vũ lực giành lại chủ quyền quốc gia rồi thành lập một chính thể Cộng Hòa, thực hiện Canh Tân Xứ Sở.

Năm 1928, Hội Nghị Tòng Bộ đầu tiên của VNQĐĐ nhóm họp, Ban Chỉ Đạo Đảng gồm có: Nguyễn thái Học: Chủ tịch, Nguyễn thế Nghiệp: Phó chủ tịch, Nhương Tống: Trưởng Ban Tuyên Truyền, Nguyễn Ngọc Sơn: Trưởng Ban

Ngoại Giao, Nguyễn Hữu Đạt: Ban Giám Sát, Đặng Đình Điền và Chuẩn, Nguyễn Văn Thịnh, Nguyễn Đoàn Mạnh Chế: Ban Tài Chính; Văn An, Bùi Văn Cửu, Nguyễn Văn Hùng, Văn Tùng: Ban Ám Sát, Liên, Ngô Văn Du và Đỗ Văn Tú, Phó Đức Chính: Ban Tò Chức.

V.N.Q.D. cử đại biểu vào Nam tiếp xúc với Nguyễn an Ninh Yên Bái mãi mãi bất diệt trong lòng tuyên truyền, đảng có tờ Hồi Cánh

Mạng là tờ báo chính thức, ngoài ra còn Nam Đồng Thư Xã (ở Hà Nội) Cường Học Thư Xã (ở Sài Gòn).

Vào ngày 10-2-1930, VNQĐĐ mở một cuộc tấn công vào các vị trí của Pháp ở Yên Bái, Lâm Thao. Hịch khởi nghĩa kết thúc bằng 4 câu thơ:

Đuối giặc Pháp về nước Pháp
Đem nước Nam trả người Nam
Cho trăm họ khỏi lầm than!
Được thêm phần hạnh phúc!

Nhưng cuộc khởi nghĩa bị thất bại là do những nguyên nhân:

1) Nhân sự chưa được huấn luyện chu đáo.

2) Tề chúc chưa bén rễ sâu vào nhân dân.

3) Việc phòng gian bao mật quá sơ sài nên bị tiết lộ bí mật.

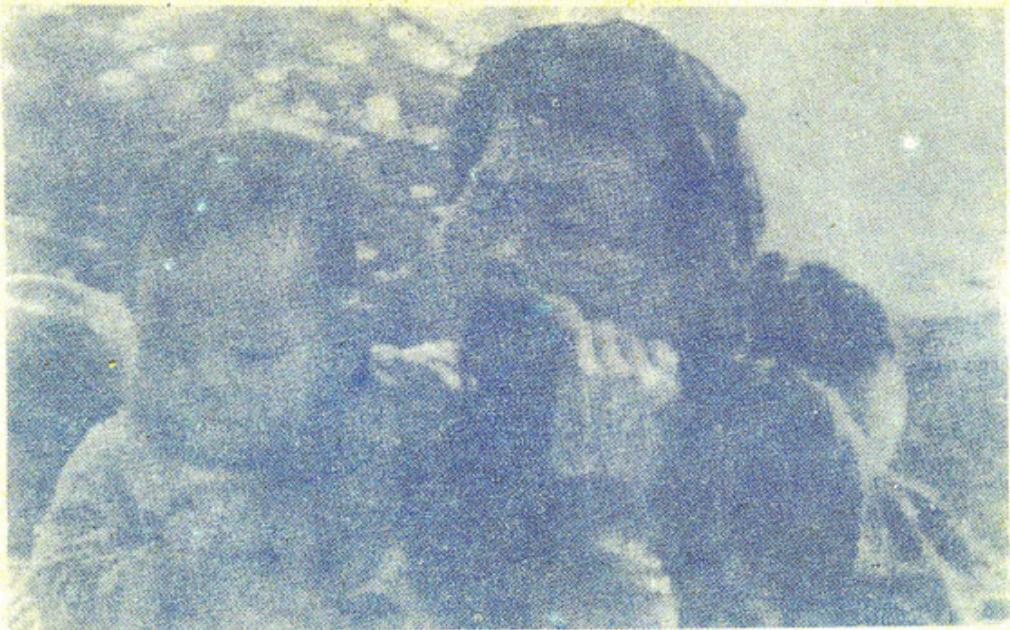
4) Đang thiếu kinh tài để có nhiều phương tiện hoạt động.

5) Kế hoạch Tòng tấn công với ngoài ý muốn. Tuy nhiên cuộc thất bại đã gây được tiếng vang rộng lớn trong Quốc dân và thức dậy lòng yêu nước của mọi người.

Nguyễn thái Học trốn thoát được sau cuộc khởi nghĩa thất bại, nhưng ít ngày sau bị bắt lại ở làng Cò Vịt, Huyện Đông Triều, tỉnh Hải Dương.

Đến ngày 17-6-1930, Mười bá yếu nhân của VNQĐĐ đều bị Pháp xử trảm tại Yên Bái. Đó là: Nguyễn thái Học, Phó Đức Chính, Bùi Văn Toản, Đào Văn Nhật, Nguyễn Văn Tiêm, Hà Văn Lao, Bùi Văn Chuẩn, Nguyễn Văn Thịnh, Nguyễn Đoàn Mạnh Chế, Ban Tài Chính; Văn An, Bùi Văn Cửu, Nguyễn Văn Hùng, Văn Tùng, Ban Ám Sát, Liên, Ngô Văn Du và Đỗ Văn Tú.

Tinh thần ái quốc dũng cảm của Nguyễn thái Học và các liệt sĩ Nam tiếp xúc với Nguyễn an Ninh Yên Bái mãi mãi bất diệt trong lòng các Thiếu Nhi VN.

K HÔNG NGƯÔI

nhật tiến —

ĐÃ một lần có ai nói với mụ là gia đình của mụ vẫn vẹn toàn. Hình như lúc ở dưới hầm trú ẩn. Hình như lúc trốn đạn dưới gầm cầu. Hình như trong mái lều trời đầm nước mưa của khu tạm trú. Dĩ vãng trong đầu mụ bây giờ mù mịt như sương khói. Sự kiện nào cũng có mặt, nhưng sự kiện nào cũng chỉ thấp thoáng ẩn hiện, cái nọ chồng chất lên cái kia, điều này lẫn lộn với điều kia, hình ảnh này chen lấn hình ảnh khác. Duy chỉ có mỗi một điều là mụ nắm được rất vững vàng. Rất chặt chẽ. Rất rõ ràng. Đó là đồng gia quyến đắng của mụ vẫn vẹn toàn. Chắc chắn như vậy. Vì đã có ai nói với mụ điều đó một lần. Hình như ở dưới hầm trú ẩn. Hình như dưới gầm cầu. Hình như trong lều vải tạm trú. Và mụ đã tin tưởng như một đứa con nít ngày thơ. Thế là những năm tháng ăn ở hiền lành bấy giờ đã nảy hoa kết trái. Ông trời có mắt thực. Ông trời không đóng cửa một ai. Bởi vì gia đình mụ vẫn vẹn toàn. Mẹ thằng Cu, đứa con đầu hiếu thảo. Thằng Cu bé, nhỏ tọng teo. Cái Bé, bé hơn là tuổi đích thực của nó. Còn bồ lũ nhỏ thì yên tâm rồi. Nó đi lính xa, nhưng nó là lính vẫn phòng. Quanh vẫn phòng có ụ cát. Quanh ụ cát có những hàng rào kẽm gai. Quanh hàng rào kẽm gai có lô cốt. Quanh lô cốt có giao thông hào. Quanh giao thông hào có những bãi mìn. Quanh những bãi mìn là những toán lính tuần tiễu. Ôi cha! Nó còn thiếu nhì /4

được bảo đảm hơn là ở nhà. Vườn tược tuênh toang. Tường siêu, vách nát, mái rạ, chẳng có chỗ nào ngăn cản được những lắn đạn bắn vào từ ngoài đồng, từ quốc lộ, từ lối đi vào ấp, từ những ngõ ngách tiêu diển, và từ cả ở trên nền trời trong vắt thiêu vắng những cụm mây xám che chở.

Quả nhiên bom đạn đã úp chụp xuống trong một đêm kinh hoàng không gì chống đỡ. Mọi người tan tác như một bầy ong vỡ tổ. Trước còn rút xuống hầm, sau hầm mù mịt khói, mọi người mới chạy ra đường mương. Từ đường mương lội ra rạch nước. Từ rạch nước chui qua những thân dừa bị chém đỗ đẽ lắn ra tới dốc cầu. Nằm cả đêm ở gầm cầu đến sáng thì lại bị dồn trở lui, rồi lại bật ra, tiếng khóc, tiếng gào, tiếng rên la, tiếng đạn nổ trong mùi khói khét lẹt của đạn, của mìn, của từng cuộn khói đen bốc lên cao ngất chín từng mây.

Trong cơn hỗn loạn tột cùng ấy, mụ không biết đã tuột khỏi bàn tay nhỏ xíu của cái Bé từ lúc nào. Đến khi nhớ lại thì tâm trí của mụ như vừa vụt bừng tỉnh một giấc mơ dài. Mụ dừng lại kêu gào, mụ gọi tên đứa cháu gái một cách thảm thiết. Nhưng chỉ có tiếng nổ rền trời đáp lại những lời của mụ. Mụ chạy ngược trở lại. Sóng người xô mu ngã xuống. Có một vài bàn chân đạp lên lưng mụ. Mụ đau rát đến ngất đi. Rồi bỗng nhiên có một

người nắm lấy tay mụ xốc dậy. Mụ mang máng biết đây là một người đàn ông. Một người đàn ông không quen thuộc. Gã xách tay mụ chạy qua những thửa ruộng lầy lội. Trên đầu là đạn bay, bốn bề là lửa đốt. Nhưng người ấy không đi xa được hơn một trăm thước. Bàn tay đang nắm cứng lấy mụ bỗng nhiên vuột ra. Mụ trông thấy gã nắm sòng soài trên mặt bùn. Lưng áo của gã loang lẩy máu đỏ. Rồi thi đoàn người lại xô tới. Xác gã đàn ông bị dẫm nát dưới những bàn chân. Mụ mê man không còn suy nghĩ được gì. Mụ lại tiếp tục chạy như một kẻ không hồn. Mụ cũng không còn kịp nhìn gã là ai, già hay trẻ, quen hay lạ, mặt mũi thế nào. Mụ chỉ dừng lại một lát sau khi mụ nghe thấy tiếng khóc. Đây là tiếng khóc của một đứa nhỏ trạc tuổi Cái Bé. Mụ mừng rú rú tưởng đã gặp lại cháu mình. Nhưng bộ quần áo của nó, thân hình còm cõi, xương xẩu của nó, khiến mụ nhận ra ngay không phải là người thân. Tuy vậy, mụ cũng còn đủ ý thức để túm chặt lấy bàn tay nhỏ xíu của nó mà lôi đi. Y như thế mười lăm phút trước có một gã đàn ông đã lôi mụ đi theo cách như vậy. Đứa bé chuentlichuận chạy theo mụ. Tiếng khóc của nó to hơn nữa, chát chúa, ồn ào, nhức buốt như tiếng động ồn ào, nhức buốt đang làm rung chuyền cả bầu trời. Mụ không nhớ là mình đã lôi kéo con bé đi được bao lâu và qua được một quãng bao xa. Nhưng mụ chỉ thấy cánh tay của mình mỗi lúc một thêm nặng chivid và con bé bảy giờ không còn chạy được. Người nó ngay dơ. Mụ mím môi lôi mạnh. Nó di động sền sệt như một khúc gỗ. Cuối cùng mụ phải cúi xuống, xốc cả thân mình gầy gò ốm yếu của nó lên vai mà chạy cho dễ dàng.

Mãi đến lúc trời tảng sáng, mụ mới biết chắc mình đã thoát khỏi vòng lừa đạn. Quay lại nhìn, xóm làng thân yêu đã xa tắp và chỉ còn là một vùng đang hắt lên nền trời một quầng mây đỏ hực. Tiếng súng nghe đã thấy ngọt và vọng ở thật xa. Mụ yên tâm đặt con bé xuống nệm cỏ. Nhưng con bé đã đeo cung lấy mụ. Mụ giăng nó ra. Nó không tinh dại. Cánh tay của nó lạnh ngắt. Nó biến thành tảng băng nặng nề treo trên cõi mụ. Mụ hoảng

hồn niu lấy bàn tay của nó giằng thật mạnh
Đột nhiên mụ cảm thấy sức khỏe của mình
tăng gia bội phần. Mụ lăn lộn rầy rua. Mụ la.
Mụ hét. Mụ đánh vật với cái xác vô tri. Mụ nghe
thấy tiếng vải rách loạt xoạt. Tiếng thở thịt
chuyển vận. Tiếng xương gãy. Và cuối cùng
đứa bê nấm trên vai mụ văng ra, úp sấp trên
bờ ruộng, mái tóc bê bết bùn, quần áo toi tả,
máu loang khố tung mảng như tiết đọng. Thế
là mụ òa lên khóc. Mụ có cảm tưởng như

trong phút chốc mụ đã biến thành ma quỷ. Tiếng xương gãy ròn như rợn lên dưới từng chân tóc, từng lỗ chân lồng, và một luồng hơi lạnh lẽo như thẩm vào từng làn da, thớ thịt của mụ, làm mụ cứng đơ cả thân mình. Cuối cùng mụ quy xuống như một khúc gỗ khô cằn, mục ruỗng.

Sau đó mụ đã nằm liệt hai tháng trời trong dãy lều lụp xụp của trại tạm trú. Lúc ngồi dậy được thì mụ đã quên hết cả dĩ vãng. Tất cả đều tan biến vào một lớp sa mù. Mụ không biết mình đang ở đâu, đã làm những gì và vì đâu mà cuộc đời đã dẫn mụ đi tới chỗ cô đơn một mình ở đó. Mụ cố duyệt lại trí nhớ. Nhưng không một tia sáng nào chiếu rọi được vào tâm trí mù mịt như sương khói của mụ. Chỉ vào những lúc tinh táo nhất, là mụ thấy nhớ thằng Cu, cái Bé và đứa con đầu. Có ai đã nói là chúng nó đều bình yên. Mụ tin tưởng điều đó một cách vững chắc như dinh đóng cột. Chúng nó chỉ lạc lõng đi đâu đó. Có người đã nói thế. Và mọi người đều đồng thanh công nhận là thế. Điều đó làm mụ thêm tin tưởng.

Không ngày nào là mụ không sửa soạn
dọn dẹp nhà cửa, bầy biện chổng tre chiếu
sạch để sắp xếp chổ ngủ cho mẹ con sắp nhỏ.
Thằng Cu nấm dây. Mẹ thằng Cu nấm đó.
Còn cái Bé thì ra với bà Mu đã xếp đặt công
việc nhỏ nhoi này hết ngày này qua ngày
khác, tháng này qua tháng khác với một lòng
kiên nhẫn không có gì lay chuyển nỗi. Mu đã
nhìn vành khăn trắng của tất cả mọi người
chung quanh bằng một cái nhìn khoái chí của
một kẻ khỏi vòng cong đuôi. Mu cười ngắn
ngoắn. Tao ăn ở hiền lành. Ông trời có mắt
thiệt tình. Đời nào ông để tao phải chịu cảnh
tre già khóc măng. Thế nào má con lũ nhỏ
cũng bồng bế nhau về. Chúng nó lạc lõng đấy
thôi. Chỉ mấy lão làm trong Ban Xã Hội là
không được cái tích sự gì. Nay nhé, chỉ việc
thông báo đi khắp các nơi, hễ có ai là người
chạy lạc thì hãy đến trại tập trung. Chỉ cần vẽ
lối vào trại cho thật rõ ràng là họ kiếm tới. Có
thể thôi mà nhắc bao lần mấy lão cũng vẫn
thờ o. Hồi đến thi cái miêng tía lia «Rồi, rồi».

Tò cha lù xạo. Chúng nó chỉ ham nhậu nhẹt chờ có nhúc nhích cái gì đâu mà rồi rồi.

Nhưng tao sẽ chờ. Sẽ chờ hoài cho đến
khi nhắm mắt. Thế nào tại nó cũng trở về.
Đây. Má thằng Cu sẽ nằm ở góc này. Thằng
Cu thì nằm đó. Còn cái Bé thì ra với bà. Bà sẽ
ru cháu. Cháu đứng sợ bà chứ. Bà không làm
đau cháu. Không bao giờ bà làm rách áo quần
của cháu. Không bao giờ bà bé gãy xương tay
của cháu. Cháu cứ nằm ngủ yên. Trên vai bà
đây. Trên vai bà đây. Nghe cháu.

(Trong TĂNG PHẨM CỦA DÒNG SÔNG)

THOMAS ALVA EDISON

(Từ một cậu bé bán báo và bánh kẹo trên xe hỏa trở thành một nhà khoa học, một thiên tài của nhân loại mang lại cho đời sống chúng ta hiện nay nhiều tiện nghi và giải trí nhờ những phát minh của ông)

VĂN VIỆT

Một ngày cách đây vào khoảng 100 năm, một đứa trẻ cút đầu buồn bã bước xa khỏi ngôi trường trắng bé nhỏ thân yêu tại tỉnh Port HUROV thuộc Tiểu bang Michigan Hoa Kỳ. Thầy giáo của nó bảo rằng óc nó không được bình thường nên không được bình thường nên không thể tiếp tục việc học được. Đứa trẻ có đó sau này trở nên 1 vĩ nhân mà cả thế giới đều biết tiếng và khâm phục: Đó là THOMAS ALVA EDISON, sinh ngày 11-2-1847 tại Milan thuộc Tiểu bang Ohio cha đẻ của phát minh máy hát và ánh sáng đèn điện cùng nhiều thứ phát minh khác khiến cho cuộc sống của nhân loại ngày nay thêm tiện nghi và thoải mái.

THOMAS A. Edison

Cậu bé Al. Edison thì khác hẳn phần đông những đứa trẻ khác cùng lứa tuổi, cậu luôn luôn muôn biết « Tại Sao » tất cả những vật chung quanh. Tinh tò mò, lòng khát vọng cùng với trí thông minh khiến cho cậu bé Al. Edison vững lòng tin tưởng theo đuổi các sự tìm tòi mới lạ. Trước năm lên 10 cậu đã đọc nhiều sách về khoa-học và sú-ký viết dành thiếu nhi /6

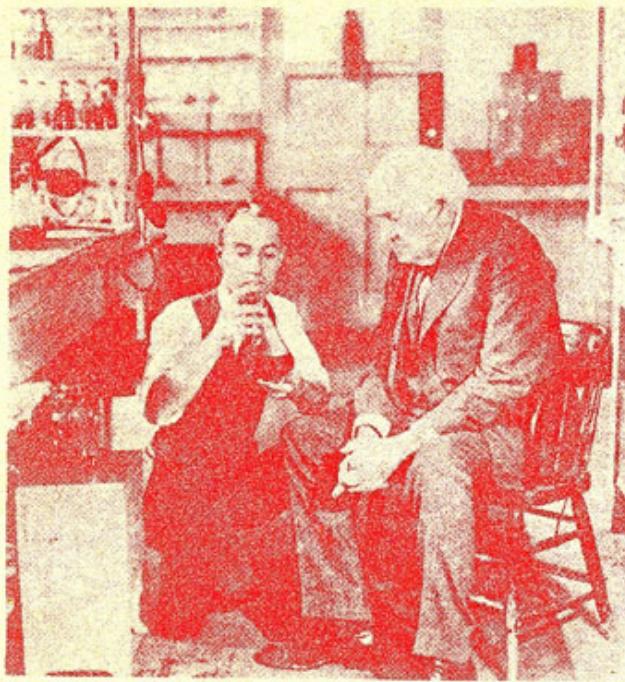
cho người lớn và cậu cũng thiết lập chấp thuận cho phép cậu được lập 1 phòng thí nghiệm nhỏ nơi căn hầm của nhà cậu. Đến năm 12 tuổi thi Edison quyết định sau này sẽ trở thành 1 nhà doanh thương. Đè có tiền mua sắm dụng cụ cho phòng thí nghiệm và sách báo để đọc, cậu đi bán báo, bánh kẹo trên các toa hành khách của chuyến xe lửa chạy từ Port Huron đến Detroit. Rồi cậu bán cà rau tươi và trái cây tại 2 ga của 2 tỉnh này. Thêm vào đó cậu in báo tại 1 toa chở hàng hóa để bán cho các khách đắp xe lửa. Cậu tìm được nhiều cách kiếm tiền 1 khiến cho huê lợi kiếm được hàng tháng nhiều hơn cả người lớn ở thời đó.

Alva Edison rất có khiếu về khoa học, 1 vài người giúp đỡ cậu bằng cách cho cậu những quyển sách trong đó có rất nhiều bài về các thí nghiệm khoa học, 1 vài người khác giúp cậu những cái kệ để đựng những vật dụng thí nghiệm. Người lái xe hỏa nhận thấy cậu rất ham thích tìm tòi trong việc thí nghiệm nên ông ta

của 1 toa chở hàng hóa để cậu có thể làm thí nghiệm trong lúc nhàn rỗi. Cậu rất sung sướng được như vậy, hàng tuần cậu giúp mẹ cậu 1 phần trong số tiền kiếm được, số con lại phần lớn cậu dùng trong việc mua sách vở và các vật dụng cho phòng thí nghiệm lưu động của cậu.

Một hôm, 1 sự rủi ro đến với Edison: 1 lọ đựng chất Lân tinh (phosphorus) đè trên kệ trong toa chở hàng hóa đò vỡ. Chất Lân tinh thì rất dễ cháy nếu nó ở thè khô. Edison biết vậy nên đã cẩn thận đựng nó trong 1 chai thủy tinh đầy nước lă. Trong lúc cậu đang bận bán hàng trên các toa chở hành khách thì chai đựng chất Lân tinh kia rơi xuống sàn toa khi xe lửa lượn qua 1 khúc quanh rất nhanh. Chiếc chai vỡ tan tành và lěi dì nhiều nước lă cũng chảy khỏi chì côn lít chất lân tinh mà thôi. Rồi chất lân tinh bắt cháy và làm cháy luôn cả toa chở hàng hóa. Khi Edison trở lại phòng thí nghiệm của mình thì thấy

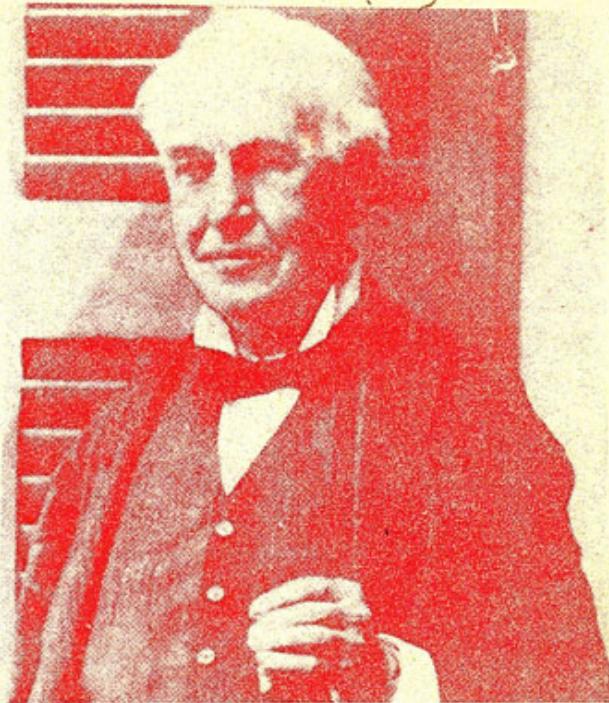

I phần phòng thí nghiệm của Edison tại Menlo-Park
dụng lại tại nhà Bảo tàng của Edison ở Greenfield,
Michigan

người lái xe lửa đang cố gắng dập tắt ngọn lửa, sau cùng ông ta cũng chế ngự được ngọn lửa và rất tức giận cậu, đèn ga kẽ tiếp ông ta tống cờ cậu bé Edison lẩn vật dụng của phòng thí nghiệm và nhà in khói toa xe lửa.

Sau tai nạn này, cậu mất việc bán kẹo và báo trên xe lửa, cậu bèn đổi qua làm nghề **Hiệu thính viên** của máy Điện báo vì nhờ trong lúc giúp việc trên xe lửa cậu có học về ngành truyền tin và Morse. Trong thời gian này cậu cũng học thêm và nghiên cứu tìm tòi những áp dụng trong ngành điện báo (Telegraph) này.

Đến năm 1869, Edison quyết định sẽ trở thành 1 nhà phát minh mặc dầu cậu chưa phát minh được điều gì quan trọng cả. Cậu từ bỏ nghề Hiệu thính viên và di sang thành phố Nữu Uớc, tại đây cậu cài tiến lại cái máy Điện báo đặc biệt dùng để gửi tin tức về giá vàng trên thị trường cho văn phòng trung gian thương mại. Cậu bán bản quyền cài tiến này cho Thiếu Tướng Leffert, chủ tịch 1 hội buôn lớn tại Nữu Uớc với giá là 40.000 mỹ kim, đó là 1 sáng chế đầu tiên của cậu kiêm được

Ảnh THOMAS A. Edison chụp trong buổi lễ kỷ niệm lần thứ 50 ngày phát minh đèn điện

tiền. Đến năm 1887, lúc này Edison đã 40 tuổi, ông rời về làm tại 1 xưởng thí nghiệm không lồ tại West Orange, tại đây ông trông nom hàng trăm nhân công. Ông thường làm việc 18 tiếng đồng hồ 1 ngày, trong phòng thí nghiệm. Với sự chịu khó và sự hiếu biết cùng với sáng kiến của ông đã giúp ông phát minh ra được hơn 1000 sáng chế trong đời ông. Một trong những phát minh quan trọng của ông là sáng chế ra ánh sáng đèn điện vào ngày 21-10-1879, và phát minh khác như máy điện mở đường cho sự phát triển ngành xe điện, máy hát,

máy đọc thư và ông cũng cài tiến được các loại máy như: máy chữ, điện thoại và điện báo. Ông cũng sáng tạo ra máy « chiếu phim có âm thanh » « Talking Motion Pictures » bằng cách kết hợp 2 phát minh của ông: máy hát và máy chiếu phim.

Phương châm của ông là: « Hễ tôi thấy nhân loại cần gì, thì tôi sẽ cố gắng để tiến tới việc sáng tạo ra thứ đó ». Nhờ những phát minh của ông nên Alva Edison đã trở nên 1 trong những thiên tài được toàn thế giới khâm phục, tuy vậy ông vẫn nhũn nhặn và giản dị như hồi còn bán báo và bánh kẹo trên toa xe lửa. « Tôi có thể đếm huy chương tôi bằng Lit » ông thường nói đùa vậy. « Lê sống của đời tôi là làm việc ». Ông nói: « Tôi muốn mang tất cả những bí mật của thiên nhiên để áp dụng vào đời sống nhân loại được hạnh phúc hơn. Tôi biết không có 1 việc nào có ích hơn là cài thiện đời sống ngắn ngủi của ta trên thế gian này ».

Vào ngày 21-10-1929, ngày kỷ niệm lần thứ 50 ngày phát minh ra ánh sáng đèn điện, 1 phát minh vĩ đại nhất trong đời ông, 1 buổi dạ hội được tổ chức tại Dearborn thuộc

Chiếc đèn điện đầu tiên do Edison sáng chế.

Tiều bang Michigan, tại đây 1 người bạn thân của ông là Henry Ford (Ông vua xe hơi) đã cho dời phòng thí nghiệm của ông từ Menlo-Park về không thiếu một thứ gì từ cái gậy cho đến cục đá của phòng thí nghiệm. Tổng thống Hoa Kỳ Herbert Hoover (Tổng thống thứ 31) và phu nhân cùng nhiều nhân vật quan trọng khác cũng tới dự buổi kỷ niệm này. Edison và Ford tiếp họ trên 1 chiếc xe lửa cũ giống như chiếc xe mà lúc thiếu thời Edison đã bán báo và kẹo bánh trên đó, với tinh khôi hài hước có Edison mang 1 cái rồ đựng dây báo và bánh mứt kẹo từ toa này sang toa nọ miệng rao lớn «Bánh, kẹo và Báo dây, Ai mua ra mua?». Tất cả những nhân vật thiên tài trên khắp thế giới đều dù mặt trong buổi lễ này như: Madame Marie Curie, Orville Wright, Jane Adams v.v... Tất cả hội họp để nghe những bài diễn văn qua máy truyền thanh và ngắm những ngọn đèn điện sáng chiếu trên nền trời của thành phố là 2 kỳ công của Edison. Trong buổi dạ hội này Edison nói :

« Thay vì khen tặng tôi, xin quý vị hãy khen tặng tất cả những người trong quá khứ đã đem hết lao tâm và lao lực, nhờ họ mà chúng ta mới

Edison đang coi lại chiếc đèn của người thợ mỏ, 1 sáng chế đầu tiên của ông.

được như ngày nay, không có họ thi tất cả những công việc của tôi sẽ không đạt được kết quả gì. Nếu tôi khuyến khích họ hơn nữa và nếu công việc của chúng tôi làm được lan rộng ra khắp 4 phương trời, đến những người hiếu biết tôi ngay cả

những em nhỏ, và đem lại sự thịnh vượng và hạnh phúc cho nhân loại—

— Tôi rất hài lòng.

Ông mất năm 1931 và sống được 84 tuổi.

Sưu tầm của VĂN-VIỆT

TRÒ CHƠI CHẴN LẺ

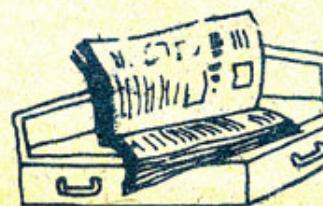
Cách chơi: Bạn A cầm trong hai tay những xu, bạn B có thể biết số xu ở tay nào chẵn và ở tay nào lẻ. Bạn B bảo bạn A đem số xu ở tay phải nhân với số chẵn và số xu ở tay trái nhân với một số lẻ, xong đem 2 số nhân được cộng với nhau: Nếu số cộng được mà lẻ, số xu ở tay phải chẵn; nếu chẵn, số xu ở tay trái chẵn.

Thí dụ: 1) Bạn A cầm ở tay phải 10 xu, tay trái 7 xu:

$10 \times 4 = 40$; $7 \times 5 = 35$; cộng lại được là 75 (số cộng lẻ, số xu ở tay trái cũng lẻ).

2) Bạn A cầm ở tay phải 9 xu, tay trái 8 xu;

$9 \times 2 = 18$; $8 \times 3 = 24$; cộng lại được là 42 (số cộng chẵn, tay phải lẻ).

GIẢI ĐÁP ĐỒ VUI HÀNG TUẦN

SỢI DÂY CUỐN QUANH TRÁI ĐẤT

ĐỀ: Giả thử một sợi dây thật dài có thể cuốn vòng quanh trái đất ở xích đạo sát theo mặt đất. Bây giờ nếu sợi dây được căng trên những trụ cao 1m thay vì nằm sát mặt đất, nó sẽ phải có chiều dài tăng thêm bao nhiêu để có thể cuốn vòng quanh trái đất cũng vẫn ở xích đạo? Giả thử rằng trái đất là một hình cầu tròn đều.

GIẢI ĐÁP: Các bạn sẽ tưởng dây phải dài thêm nhiều lắm nhưng câu trả lời thật dễ dàng: sợi dây sẽ chỉ phải có chiều dài tăng thêm 6m2832

Thật vậy, dù vòng tròn có bán kính là bao nhiêu đi nữa, khi ta tăng bán kính của nó lên thêm 1m, chu vi của nó bao giờ cũng tăng thêm 6m2832.

Chứng minh: Gọi R là độ dài của bán kính vòng tròn tính bằng mét, L là chu vi của nó. Ta có:

$$L = 2\pi R$$

Nếu ta tăng bán kính thêm 1m, chu vi L' của vòng tròn mới sẽ là: $L' = 2\pi(R + 1) = 2\pi R + 2\pi$

So với chu vi cũ, ta thấy chu vi mới tăng thêm 2π và không tùy thuộc vào độ dài của bán kính cũ. Chu vi tăng thêm 2π tức là tăng thêm 6m2832.

giải trí

QUANH CÂU ĐỐ VUI ĐĂNG Ở SỐ 39

Sài Gòn ngày 28-5-1972

Kính gửi Tòa soạn Thiếu Nhi

Thưa ông, chúng tôi là một độc giả thường theo dõi tuần báo Thiếu Nhi và chúng tôi rất tán thưởng mục tiêu của tuần báo này cũng như thán phục thiện chí phụng sự của toàn ban chủ trương tuần báo Thiếu Nhi trong việc gop phần xây dựng một thế hệ thanh thiếu niên lành mạnh và hữu ích.

Trong mục đố vui kỳ này (số 40 trang 8) về bài toán tính tỉ lệ may mắn để mỗi người có thể lấy trúng mũ của mình, chúng tôi có một lời giải khác hẳn với lời giải trong tuần báo, xin tòa soạn vui lòng xét lại hai lời giải để thẩm định lại kết quả :

Bài giải

Nếu ta gọi A,B,C là ba người và a,b,c lần lượt là mũ của ba người thì chúng ta có 6 trường hợp có thể xảy ra theo bảng liệt kê dưới đây :

	A	B	C
1	a	b	c
2	a	c	b
3	b	a	c
4	b	c	a
5	c	b	a
6	c	a	b

Trường hợp 1 là trường hợp mỗi người lấy đúng mũ của mình

Trường hợp 2 là trường hợp A lấy mũ của mình, B lấy mũ của C và C lấy mũ của B.

Sáu trường hợp này đều có cơ hội đồng đều để xảy ra nên có cùng tỉ lệ may mắn (hay là xác xuất cũng vậy)

Như vậy tỉ lệ may mắn để mỗi người lấy đúng mũ của mình là $1/6$

DƯỚI ĐÂY LÀ HAI BÀI GIẢI KHÁC CÙNG CỦA ĐỘC GIẢ :

1) Người thứ 1 ra lấy trúng mũ của anh ta : tỉ lệ trúng là $1/3$

Người thứ 2 lấy trúng mũ của anh ta thì trước hết, người thứ 1 phải dừng lấy mũ của người thứ 2: tỉ lệ $2/3$, và người thứ 2 phải lấy trúng mũ của mình trong 2 mũ còn lại, vậy xác xuất bằng $1/2$; ta sẽ có $2/3 \times 1/2 = 1/3$

Người thứ 3 lấy, trước hết người thứ nhất phải dừng lấy mũ của anh ta : $2/3$, sau đó người thứ hai cũng phải dừng lấy mũ của anh ta : $1/2$, thì người thứ ba mới lấy trúng mũ của mình; do đó, xác xuất cũng sẽ là $2/3 \times 1/2 = 1/3$

Vậy cả 3 người tỉ lệ để cho mỗi người lấy trúng mũ của mình bằng tích số xác suất: $1/3 \times 1/3 \times 1/3 = 1/27$

LÊ CÔNG THUẬN
(Sài Gòn)

2) Trong T.N số 40, tôi có đọc bài giải về trường hợp lấy mũ của 3 người. Tôi đồng ý về phương pháp liệt kê các trường hợp TRÚNG SAI rồi tính tỷ lệ may mắn, nhưng bài giải đã liệt kê thiếu một trường hợp cả 3 người cùng lấy sai (nghĩa là có 2 trường hợp cả 3 người cùng lấy sai theo thứ tự lần 1 : a lấy của b, b lấy của c, c lấy của a, lần 2 : a lấy của c, b lấy của a, c lấy của b) như thế khi liệt kê ra ta sẽ có :

A	B	C
TRÚNG	SAI	SAI
TRÚNG	TRÚNG	TRÚNG
SAI	TRÚNG	SAI
SAI	SAI	SAI
SAI	SAI	SAI
SAI	TRÚNG	
2/6	2/6	2/6

Vậy tỉ lệ may mắn chung của 3 người là :

$$= 2/6 \times 2/6 \times 2/6 = 1/27$$

MAI THANH HOẠT
(Sài Gòn)

Ý KIẾN CỦA TÒA SOẠN

Đề giải bài toán này, phương pháp cụ thể nhất là liệt kê các trường hợp có thể xảy ra, như bạn độc giả ở trên và bạn Mai Thành Hoạt đã làm. Tất cả có 6 trường hợp và không bao giờ ra ngoài 6 trường hợp ấy cả. Vậy cứ 6 lần lấy mũ thì có 1 lần cả 3 lấy trúng. Như thế tỉ lệ may mắn chung của mỗi người là 1 phần 6. Tòa soạn xin cảm ơn các bạn độc giả đã gop ý một cách nồng nhiệt, và xin định chính đáp số đã đăng ở số báo 40.

ĐỒ VUI HÀNG TUẦN

ĐỀ: Tại một khu phố, người ta xếp đặt lại số nhà để đánh số lại từ nhà số 1 đến nhà số 250. Giả sử công việc kẻ biên số được giao cho một người thợ. Hỏi người thợ đã phải vẽ tất cả bao nhiêu con số trong vụ đó.

(Kỳ sau trả lời)
thiếu nhi/9

ĐỌC CHỮ BẰNG... TAI!

Trình diễn: Đây là một trò chơi có tính cách ảo thuật. Trong một cuộc họp mặt đông đủ (già thứ có 5 người), bạn phân phát cho mỗi người một mảnh giấy rồi bảo họ muốn viết lên giấy chữ gì cũng được (do họ tự nghĩ ra), và che không cho bạn thấy. Sau đó bạn yêu cầu mỗi người tự gấp mảnh giấy của mình lại làm 8. Bạn tập trung tất cả những mảnh giấy đã gấp lại rồi lần lượt dè lên tai nghe. Cứ mỗi lần nghe xong một mảnh là lại đọc được lên tất cả những chữ viết trong đó. Bạn yêu cầu người viết xác nhận là

«đúng». Tuần tự như vậy, bạn phanh phui được tất cả những bí mật trong giấy chỉ bằng phương pháp «nghe» bằng tai của mình khiến mọi người phục lăn mặc dầu ai cũng biết thừa đây chỉ là một trò... ảo thuật.

Xảo thuật: — Trò chơi này cần tới một người làm nội tuyến. Người này muốn viết gì vô giấy cũng được, nhưng ở lần nghe đầu tiên, dù bạn có đọc sai, anh ta cũng lên tiếng công nhận là «đúng».

— Khi thu mảnh giấy của anh nội tuyến này, bạn kín đáo làm dấu, dè chỉ bóc mảnh giấy đó vào lần sau cùng.

— Như thế, trong lần «nghe» đầu tiên, bạn bóc lên tờ giấy của người khác, tất nhiên bạn chưa biết trong giấy viết gì. Nhưng bạn nói đại một câu nào đó, thí dụ «Tôi nghe thấy trong này viết năm chữ HÔM NAY MÌNH XUI QUÁ, ai viết câu đó đây?» Tất nhiên anh nội tuyến giờ tay lên nhận. Khi đó bạn già bộ kiềm soát lại xem trong giấy có viết đúng thế không, bạn mở giấy ra coi rồi cho vô mồm nhai ngay. Trong lần coi này bạn đã đọc được nội dung lời bí mật của người kế tiếp. Bạn chỉ việc bóc lên một mảnh giấy thứ nhì, nghe, rồi nói ra. Cứ tiếp tục như vậy, bạn sẽ khám phá ra hết các chữ trong những mảnh giấy gấp kín.

BÁCH KHOA
(sưu tầm)

6 CHỮ CON GÀ

Châu quang Tường — 557/58
Phan Văn Trị — Gia Định

NGANG

- 1) Một gạch đội mũ.
- 2) Con vật trung thành.
- 3) Tên thật của vua Lý Thái Tông.
- 4) Hoa chưa nở.
- 5) Dê có đuôi.
- 6) Tên một thi sĩ nổi tiếng của triều ta bị bệnh cùi.
- 7) Mùi khó ngửi — R
- 8) Vợ của chú — Trước em.
- 9) Thân cây lúa khi đã gặt rồi — Bệnh liệt — Vật dùng dè bắn chim.
- 10) Trái có vị cay — Chữ Hán có nghĩa là gò to và cao.
- 11) Gà đẻ cái này.

ĐỌC

- A) Giấy sau khi bị đốt.
- B) Nhiệm vụ của ca sĩ.
- C) Tiếng Hán có nghĩa là vui.
- D) Còn gọi là miệng — Góc vuông.
- E) Thêm M ở đầu dè chỉ một thứ hoa nở về mùa xuân — rookg.
- G) Đường cong — Còn gọi là hán.
- H) Còn gọi là nguyệt diện.
- I) Sự pha trộn giữa đồng và chỉ — Tiếng gọi mẹ ở miền Bắc — Còn gọi là măng cầu.
- K) Học lại bài — Thang mực nắc

BẢNG TÓM TẮT

Lần nghe thứ :	Bóc giấy của :	Đọc lời của :
I	A	Nội tuyến
II	B	A
III	C	B
IV	D	C
V	Nội tuyến	D

17-6 : TINH THẦN CỦA NGUYỄN THÁI HỌC VÀ CÁC LIỆT SĨ YÊN BÁI BẤT DIỆT

thieu nhi/10

Khéo tay

QUẠT CHẠY HƠI NƯỚC

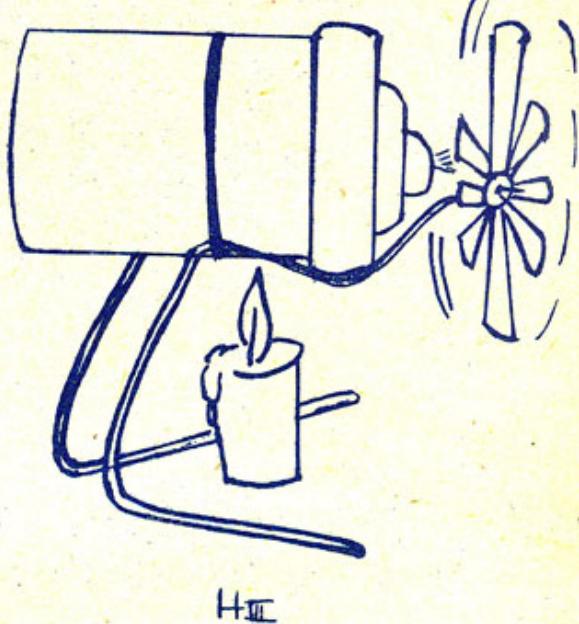
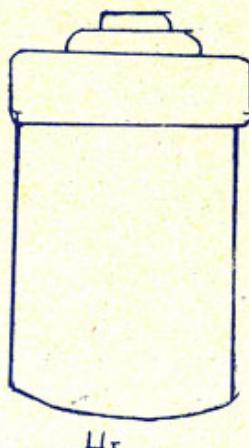
Vật dụng :

- 1 miếng nhôm (hoặc thiếc) mỏng.
- 1 hộp đựng phim chụp hình (bằng nhôm)
- 1 đoạn dây kẽm khá dài

Cách làm :

a) Dùng kéo cắt miếng nhôm thành một vòng tròn có đường kính bằng 6cm để làm chong chóng (coi hình vẽ)

b) Lấy sợi dây kẽm xỏ vào tâm

H.3

chong chóng rồi cột định vào hộp đựng phim. Phần dây kẽm còn lại chúng ta sẽ làm cái chân quạt (xem hình)

c) Đổ nước vào hộp đựng phim nắp hộp có đục một lỗ nhỏ rồi đặt một cây nến dưới hộp. Khi nước sôi hơi sẽ phun ra làm cho cánh

quạt (chong chóng) quay đều. Các bạn nào muốn cho cây quạt của mình được huy hoàng hơn hãy dùng sơn tô điểm. Như thế chúng ta sẽ có một cây quạt hoàn mỹ. Chúc các bạn thành công.

LÊ CÔNG PHƯƠNG
(370 Trần hoàng Quán Chợl lớn)

LÀM KHĂN TRẢI BÀN

Dụng cụ :

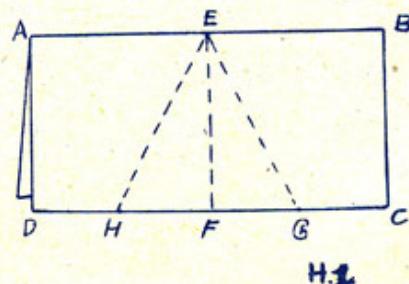
- Một tờ giấy mỏng.
- Một cái kéo

Cách làm :

Bạn cắt tờ giấy mỏng cho thật vuông. Sau đó gấp đôi lại (hình 1). Gấp cạnh AE trùng với EB trùng với cạnh EH. Như thế bạn đã được hình 2. Lấy cái kéo, cắt như trong hình chỉ : từ A sang B. Sau đó bạn chỉ cần khéo tay một chút đục những chỗ tó đen (hình 3). Bạn sẽ được một khăn bàn tuyệt đẹp !

Chúc bạn thành công !

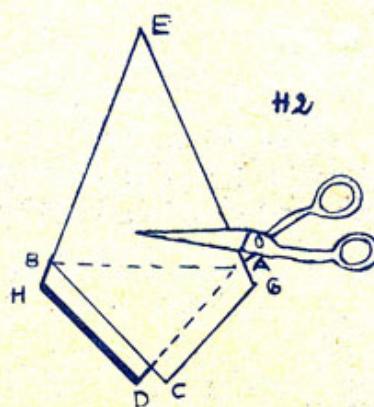
TRỊNH CÔNG TRUYỀN
(8/4 T.H Lý Tín)

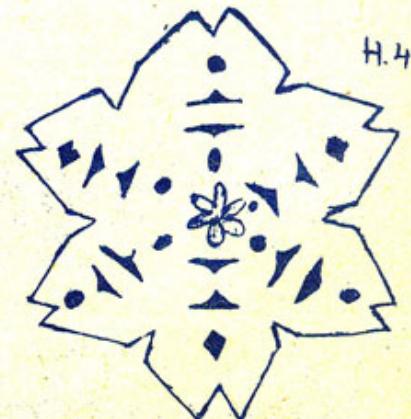
H.1

H.2

H.3

H.4

* SÁNG TÁC * SÁNG TÁC *

BÀN TAY

SIẾT CHẶT PHI THỪA

Thanh Hùng siết chặt tay ga, chiếc HONDA DAME của hắn như 1 con ngựa chửng, chạy trên đường phố tấp nập như thế này mà hắn còn lạng xe biếu diễn nữa thì quả thật hắn đã chán đời.

Ngoài sau lưng hắn, tôi thúc hông hắn mấy lần và năn nỉ :

— Hùng ơi! Tú còn yêu đời lắm đằng ấy làm ơn bớt ga lại cho tú nhờ tí chút.

Hùng quay mặt lui nói thật nhanh :

— Đồ thô dế, đừng sợ.

Tuy nói thế nhưng hắn cũng bót ga tay xuống chậm chậm, chiếc xe ngoan ngoãn «bò» 1 cách hết sức hiền lành. Gần 20 phút sau, chúng tôi mới tới trường tiểu học L.Đ.H. tọa lạc trên đầu đường mang cùng tên, ở sân trường giờ đây đầy những căn lều Poncho (1). Đó đây 1 vài túp lều đang nấu nướng, khói lam vương lên nhè nhẹ. Bên cạnh công trường 1 tấm biển ngữ mộc vội trên hàng rào kẽm gai, với hàng chữ đỏ — «Đồng bào PLEIKU tị nạn chiến tranh» — Nhìn hoạt cảnh nơi tị nạn này, tôi bỗng thấy nỗi thương cảm dâng lên tràn ngập con tim, chợt Thanh Hùng lên tiếng :

— Đằng ấy giữ xe đè tờ mang đồ vào trao cho ông đại diện nghen.

Tôi gật đầu hỏi thúc:

— Lẹ lên nghe Hùng.

1) Loại áo mura cheoảng của lính
chiều nhe / 12

Hùng vừa tháo gói đồ sau porte bagage vừa nói :

— Khỏi hỏi.

Lát sau hắn đã vác gọn gói phàm vật cứu trợ của đồng bào trong liên gia tôi, di về phía văn phòng nhà trường (hiện giờ là phòng tiếp nhận phàm vật cứu trợ), bóng hắn khuất sau cánh cửa văn phòng.

Tôi định leo lên yên xe ngồi chờ thì đã thấy Thanh Hùng bước ra, nét mặt hắn tươi rói, trên tay hắn cầm 1 mảnh giấy mà tôi chà hiều là giấy gì, chưa ra khỏi công trường hắn đã bi bô cái miệng :

— Thông cáo nè Thùa ơi! Có cả giấy cảm ơn của ông đại diện.

Tôi hỏi hắn :

— Thông cáo gì vậy? của ai vậy?

Hùng không trả lời tôi, hắn đưa cả 2 tờ giấy cho tôi và nói :

— Nè! Đọc đi sê rõ

Liếc mắt trên bàn thông cáo, tôi chợt hiều, thì ra người ta kêu gọi lòng hảo tâm của đồng bào trong thị xã, cuối tờ thông cáo còn có câu ca dao :

— Lá lành đùm lá rách.

Và câu :

— Một giọt máu đào, hơn ao nước lâ

Sáng nay chủ nhật, bầu trời thật đẹp, bãi biển thật hấp dẫn với hàng trăm hàng ngàn người tắm biển, thế mà chúng tôi phải đóng vai những đoàn hành khất, đứng đầu đường, góc chợ để kêu gọi lòng hảo tâm của con người hãy thức dậy trước niềm đau của quê hương và đồng bào chiến nạn :

— Xin ông, bà hãy giúp đồng bào chiến nạn, đang tạm cư trong

thị xã.

— Xin anh, chị cùng chúng tôi giúp đỡ đồng bào tị nạn...

Chúng tôi xin miết, xin hoài, xin xỏ trong niềm hân hoan, đê hy vọng giúp đồng bào tôi quên đi nỗi khổ, quên luôn chiến tranh và thù hận.

SINH NHẬT EM

Ngày xưa, sinh nhật thứ mười ba của em, em ngồi ở ngoài vườn, cũng ở chiếc xích đu này. Sinh nhật buồn rầu. Em đã chơm chớp giọt nước mắt khi nghĩ đến sinh nhật bạn em nhộn nhịp như ngày hội, đầy tiếng nói, tiếng cười, tiếng chúc tụng. Những cái áo đẹp, những ngọn nến hồng lung linh trên chiếc bánh sinh nhật to thật to đặt giữa bàn. Sinh nhật em thật âm thầm, chả ai biết đến. Bố đi làm về ăn cơm xong lăn khoèo ra ngủ, mẹ đan nốt chiếc áo cho em đê kịp mặc mùa đông. Chị Thúy, anh Giao bạn học, chả ai đê ý đến em. Lang thang một mình trong vườn em buồn muôn khóc Chung quanh em là đêm den, sương xuống đầy vai. Chả có lá, có gió, em thấy giọt nước mắt lăn rất âm thầm..

Đêm ấy em đã hỏi mẹ :

— Mẹ ơi, đồ mẹ năm nay con mấy tuổi?

Mẹ mím cười, mắng yêu :

— Mười ba chứ bao nhiêu, gồm lăm cầm.

Nhưng mà mẹ biết hôm nay là ngày gì của con không?

Mẹ ngâm nghĩ một lát rồi lắc đầu:

— Chịu, mẹ chịu thôi, ai mà biết. Em vỗ tay reo lên :

— Hôm nay sinh nhật thứ mười ba của con mà mẹ quên.

Mẹ thoảng buồn, chợt nhớ đến lúc ngồi ở vườn một mình, em ngồi im nước mắt dỗi hờn.

Mẹ ngừng đan nhìn em dịu dàng.

— Con đi ngủ đi; mai còn đi học.
—
— Đi ngủ đi con, con lớn rồi mà
phải ngoan chứ.

Em òa khóc, mẹ nhìn em khóc rồi
thở dài. Mẹ cùi xuống chiếc áo len
đan dở, hình như mẹ khóc.

Em ngồi với mẹ rất lâu khi cả nhà
đã đi ngủ hết em hỏi mẹ:

— Mẹ ơi, sao sinh nhật con không
có bánh, không có bạn bè, không có
nến hồng hở mẹ?

Mẹ trả lời giọng thấp xuống như
lời thì thầm:

— Nhà, mình nghèo con ạ. Sinh
nhật có mẹ, có bố, có anh chị, có
những yêu thương là hạnh phúc rồi.
Những đứa trẻ mồ côi đâu có sinh
nhật sinh nhật gì. Chúng mất mẹ,
mất bố, mất gia đình, chúng còn bắt
hạnh hơn con nhiều. Chủ nhật sau con
vào cô nhi viện Sơn Chà với mẹ nhé.
Con sẽ không mơ tưởng một sinh nhật
rộn ràng, sang trọng như bạn con nữa.

Hôm đó em đã ngủ rất ngon lành,
trên môi vẫn nở nụ cười. Em thương
mẹ quá thôi.

Bây giờ sinh nhật thứ mười sáu
của em. Em ngồi ở vườn, em muốn
được ngồi mãi cho đến sáng. Em
không ao ước sinh nhật rộn ràng như
hồi xưa. Quà sinh nhật của em hôm
nay là lời thì thầm của đêm êm yết,
điệu dàng, là những chiếc lá khô vung
vãi trong vườn của cây, là điệu nhạc
vi vu êm đềm của gió, là ánh mắt của
mẹ bao dung lo lắng «Con mười sáu
rồi đây».

— Như ơi, vào đi ngủ.
— Chị Thúy ơi, ra xem trăng đẹp
lắm.

— Thôi đi, vớ vẩn, vào đi ngủ.
—

Em lớn rồi mà, hôm nay em mười
sáu. Em lớn rồi mà, mẹ cho em thức
cả đêm. Em nhìn trăng lai láng trên
lá cây, trong vườn, trong mắt em. Cho
em ngồi nhìn trăng mười sáu đứa em
sang bờ mười bảy, hẳn có nhiều mới
lạ. Cho em nhìn ngày mười sáu qua
đi, những giọt nước mắt hồng luyến
tiếc mười sáu ngu ngơ tuyệt vời. Em
lớn chưa chị Thúy? Em nghe yết
vắng tiếng chị Thúy dài ra: me ơi
Như đang làm thơ...

NHƯ-NGUYỆN

trang nhật ký Cho Bố

Bố mến.

Hôm nay con vừa đi học về.
Thấy bố đang lúi húi sửa chiếc xe
taxi. Minh mày bố dính toàn là
dầu nhớt đen cả chiếc áo của bố.
Con thấy thương bố quá bố ơi! Bố
làm mệt không bố? Con biết bố
mệt lắm nè. Bố mệt nhưng bố không
nói. Mỗi lần xe hư là bố phải sửa,
bố mỏi tay, lại mỏi chân nè. Bố sửa
xe xong hé. Tối con thoa bóp cho
bố, bố nhé? Hồi hôm qua con bóp
chân cho bố, con thấy chân bố run
run. Bố mỏi lắm hở bố? Con cảm
thấy thương bố nhiều hơn — Một
minh bố mà phải nuôi io người
trong gia đình thì phải cực lắm
Mỗi lần nhìn chiếc áo ướt đẫm mồ
hôi, da bố đen, bố lại cố gắng chạy
trong trời hè oi ả, con thấy lòng
mình đau xót và kính bố vô cùng.

Bố làm việc cực khổ tối ngày, ở
dưới ánh nắng mặt trời Bố ơi, Con
thương bố quá, con mến bố quá.
Con không biết dùng lời nào nữa...
Bố ơi, một ngày kia khi con khôn
lớn, con sẽ cố gắng làm việc để giúp
ich cho bố. Bố sẽ khỏi làm việc
nghe bố. Lúc đó bố chỉ việc ở nhà
nè. Con sẽ mua thức ăn cho bố
nè v. v... Con sẽ làm tất cả cái gì
bố muốn bố nhé.

Bây giờ, con còn nhỏ con cố
học bố hé. Rồi mai này con mới
thành tài chứ? Con học thật giỏi
nghe bố. Con học giỏi cho bố vui
lòng đó bố. À bố ơi. Tháng này
con hạng 2 đó bố. Bố thấy con của
bố tài ghê chưa. Con sẽ mãi mãi cố
gắng học cho bố vui, nghe bố —

Con đi học bài nhẹ bố. Mai con
nhiều bài lắm cơ. Đến tối thì xong
đó bố ơi.

Trúc Xanh
(Bút đoàn Hoa Tiên)

Sầu Vinh Biệt

LÊ THỊ MỸ HOA

Buổi sáng bước đi từ khu vườn,
xung quanh ngôi nhà, căn nhà trông
xa lại như lồng lơ, nhấp nhô trên
những cuộn sóng của lúa xanh mơn
mởn. Không có ai trong buổi sáng
nên thơ, em vừa đi ra khung cảnh
đầm ấm gia đình. Ngoài tiếng ru
cây lá rì rào, lá cây e ấp cọ vào
nhau; buông rơi, giữa vùng bình
lặng thanh thảo là những tiếng gọi
về một cái gì rất thanh thoát xa xưa.
Ở đây, em như bay bồng thần trí
theo tiếng gọi rì rào nhắc nhớ tới
một di vãng cũ kỹ, ở đây, lòng em
du dương theo tiếng chim phát
xuất từ tiếng gọi óng à, réo rất âm
nặng mới.

Bầu trời xanh một cách gợi cảm
và cao vút, biêng biếc như ngọc
bích. Buổi sáng ở đây trong sạch
như những lớp tuyết bát ngát trải
đầy miền Âu Mỹ xa xôi. Rộn rã
trong âm vang cây lá như muôn vật
tái sinh. Những tiếng rì rào thì thầm
lọc qua khu vườn thiên nhiên,
thanh thoát quyến rũ.

Em đi lẩn vè bên kia ngọn đồi,
bầu trời chót mờ ủ khói sương.
Nơi đây là một màu xanh thăm
một rừng cây ăn trái nho nhỏ.
Những trái cây căng phồng, tua tua
lá cành trông ngon vô cùng, xào xạc
bên em. Rừng cây dễ yêu quá, em
cảm thấy vô cùng thân yêu, không
dừng. Em ngồi bên dưới một cây
cao, một bóng râm, đẽ tận hưởng
hương nắng chói lòa tuyệt vời buổi
sáng của quê hương em. Buổi sáng.
Hai tiếng ấy vọng mãi đâu đây. Âm
thầm như nhịp thở, xào xạc của cỏ
cây nấp trong đó những hạt sương
mai bắt đầu hòa ca bản nhạc trầm
lặng bất tận. Buổi sáng nghe như
bài thơ thi sĩ tả bình minh những
ngày tháng vô cùng ảo mơ

— O —

Buổi chiều đến gió hoang lạnh
thoảng hương hoàng lan vừa nở.
Gió chiều vuốt ve chúng em, bây
giờ thêm Phượng, bạn tâm giao
chân thành của ấu thời em, vuốt ve
đồng lúa, ruộng mạ và cây cỏ của
thiều nahi/13

quê hương. Chúng em đương đi
giữa quê hương màu xanh, trên con
đường mòn những bông hoa ngắm
nhìn miên man một vẻ đẹp vừa kỳ
ảo vừa vinh cừu. Hình ảnh êm ái hẳn
lên, khi, chỉ có em và chim muông,
trong rừng, thung lũng mây.

Bây giờ, trong buổi hồng hoang,
mà nhịp thở là những cuộc khói lam
chiều. Gió đều đặn mênh mang khắp
bầu trời màu tím thắm, như nỗi
hân hoan vô ngăn. Chúng em đứng
yên với cảnh vật đã nồng thắm, nói
đến buổi chiều. Buổi chiều, thực ra
cũng như buổi sáng. Những năm
sinh ra và lớn lên như nỗi hân diện
nồng nàn với tình đất, tình người.
Những năm tháng chạy nhảy với
Phượng trên thung lũng mây, đường
mòn, đồng lúa. Hay ngồi trên non
cao nhìn ra đồng, rồi lang thang
trong rừng như một cuộc phiêu lưu
ngắn ngủi.

Buổi chiều nhu mì bỡ ngỡ trong
vòm không gian phẳng lờ, như lá
hoa hiền hòa ngọt ngào dưới làn
gió lướt nhẹ, rung rẩy. Chúng em
như chìm đắm trong buổi chiều dịu
dàng, những hương lúa đồng đưa.

— O —

Tình yêu, buổi sáng và buổi
chiều rồi trùng trùng điệp điệp.
Chiều hôm già từ dè trờ tới vùng
biển mặn bồng cháy khô mồi. Em
ra đi trời lạnh và sương mai, cận kề
trong cảm giác đắng cay, nỗi sầu, sầu
một cách quyến luyến. Quê hương
này đã cằn cỗi, một mảnh đất già
cỗi ôm lấy khu rừng không bóng cây
lá xanh, dòng sông cháy đèn ngầu,
chiến tranh.

Trong làn gió, mùi bụi cồn ngắt
ngây. Chiếc xe vùn vụt lao khỏi thị
trấn, những rừng cây ngã đổ. Xin
vịnh biệt những cảnh hoàng lan rủ
cánh, những con sông đèn ngầu
cháy đèn. Vinh biệt thung lũng
mây, những cánh đồng có cỏ mơn
mòn. Vinh biệt những sáng những
chiều, ngày mai, em đi ở chỗ khác.

Lê thị Mỹ Hoa
(viết cho quê hương)
(tặng Tố Oanh, chị Hà)

QUẢNG TUYÊN

Mùa Hạ

Buổi trưa nắng gay gắt, chói
lóa trên những cánh đồng cỏ xanh
um làng Trường Thọ. Bên kia làng
những ngọn đồi thoai thoải, bên bờ
suối lượn quanh chân đồi, bây giờ
là mùa hạ, ran ran oi à nhạc ve sầu,
một quang cảnh ríu rít tấp nập, tàn
mát khắp mọi nơi trên những cánh
đồng cỏ là bọn trẻ thả diều. Giữa
trời tụm ba, tụm năm, dưới những
bóng râm mát của cành cây bàng,
cây lý không xa khoảng cách và
tiếng chim kêu ồng ả vang râm. Cùng
đủ loại diều. Dứa tung tung, giựt
giựt; dứa dâm dâm, nhử nhử, rồi
rit như một cuộc hội lớn. Những
cánh diều lênh phai phói, đầy đặc cù
bầu trời. Diều màu lam có, diều
màu nâu có, diều trắng, diều vàng,
diều xanh: lượn lượn, nghiêng
nghiêng, cánh phất phờ. Tường
như những cánh diều đang gọi
nhau oi ới trên khoảng không gian
thoáng mát của đồng nội. Tô điểm
thêm cho bầu trời mùa hạ, ngát xanh.

Tôi cũng có mặt nơi đây. Tượng
này giờ đang đảo mắt khắp xó bụi,
gốc cây kiếm tìm thằng Hữu, nó
trốn đâu mắt tiêu, cũng không có.
Tức muôn học máu miệng, tôi dâm
cay cú thằng này. Hai dứa rủ nhau
ra đây, bây giờ nó trốn biệt, nhân
lúc tôi mải mê ngắm nghĩa những
con diều. Biết thế, mai chẳng thèm
sang rủ nữa.

Tôi nhìn chung quanh, từ phía,
cánh đồng đã đông nghẹt trẻ con.
Dứa chơi rượt bắt, vồ nhau, cãi
nhau chí chóe. Dứa chơi đánh nhau,
chia ra hai, nhào vô ôm lăn quay
ra mặt cỏ xanh tươi; dứa nằm ngủa,
dứa đè, dứa té chưa kịp lồm cồm
bò dậy đã bị những thằng bên kia

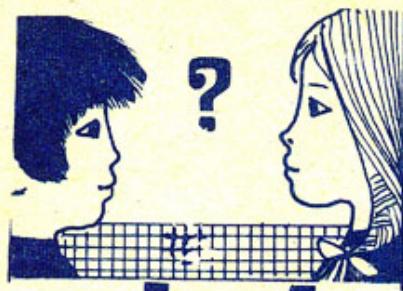
nắm đầu, nắm tay, kéo chân, kêu
oi ới. Rồi thêm đứa khác xông
vào chơi ké. Dứa chán cái trò chơi
đó thì đặt ra ngắm diều. Diều ăn
gió lên vút vút, những cuộn dây
được thả hết nhẵn. Tiếng sáo kêu
vi vút, vi vu. Hòa cùng tiếng cãi
nhau như mồ bò: Diều tao cao
hơn, diều mày thấp, diều mày đảo,
diều tao ngon hơn diều mày...
vui vầy.

— O —

Chúng tôi chèo ra giữa dòng.
Dòng nước lăn tăn gọn sóng, tiếng
nước kêu bùng bỉnh trong khung
cánh im lìm, khác xa ngoài kia
những cánh đồng đang diễn ra một
quang cảnh ồn ào tấp nập, mang
một vẻ gì êm ái lạ. Chợt có một
chiếc bè chuỗi lật úp nhận chìm ba
dứa ngồi trên nó. Chúng tôi cười ồ
chê riêu. Ba dứa què một cục bơi
theo chúng tôi dè nhận dim lại. Thế
là một cuộc chaoảng nhau xảy ra.
Trên khoác nước, dưới muôn nhận
dim. Tiếng la inh ỏi trên sông,
tiếng chỉ trích mấy tay chơi xấu.
Hê hè chuỗi nào chìm thì lại đồng
tâm đồng sức với ba dứa chúng,
đuôi theo dè nhận dim chúng tôi.

Sau rốt tất cả bọn đều lơ lửng
trên mặt nước, đầu tóe ướt sũng.
Nhưng không hối hả, chúng tôi dùa
rõn một đỗi lâu. Tôi nhìn thằng
Hữu, chóng quên nỗi tức ách
trong lòng khi nãy. Nó trẽ hẹn,
nhưng không sao. Mùi thơm của lúa
bay vào chợt sáng khoái. Tâm hồn
của chúng tôi, những dứa trẻ từ thành
phố trở về quê nghỉ hè, chợt say sưa
một cảm mạnh.

QUẢNG-TUYÊN
(thời nhở)

giai tri

Câu Đố

1) Thủ cha, thủ mẹ, thủ chồng
Thủ anh, thủ chị, thủ ông, thủ bà
Là cây gì?

2) Vật gì trông giống bò thui,
Chín mắt, chín mũi, chín đuôi,
chín đầu
Là con gì?

3) Nhờ em mới có lúa non
Nếu em không nặng là con... vô
hình
Sắc vào người dường nuôi mình
Thêm anh thành một giống người
cao nguyên

Là những chữ gì?

4) Ngã về chẵng có cái chi
Nặng không chật hẹp tú bể thành
thoi
Sắc vào kêu hú vang trời
Huyền là linh vật ở nơi dinh, chúa

Là những chữ gì?

Trịnh Công Truyền
(T.H. Lý Tín)

Đồ Vui

NGỤ TRƯƠNG ĐỨC

1) Trong trường hợp nào mà anh X
đọc được báo chữ Nga, trong khi
đó X không hề biết một ngoại ngữ

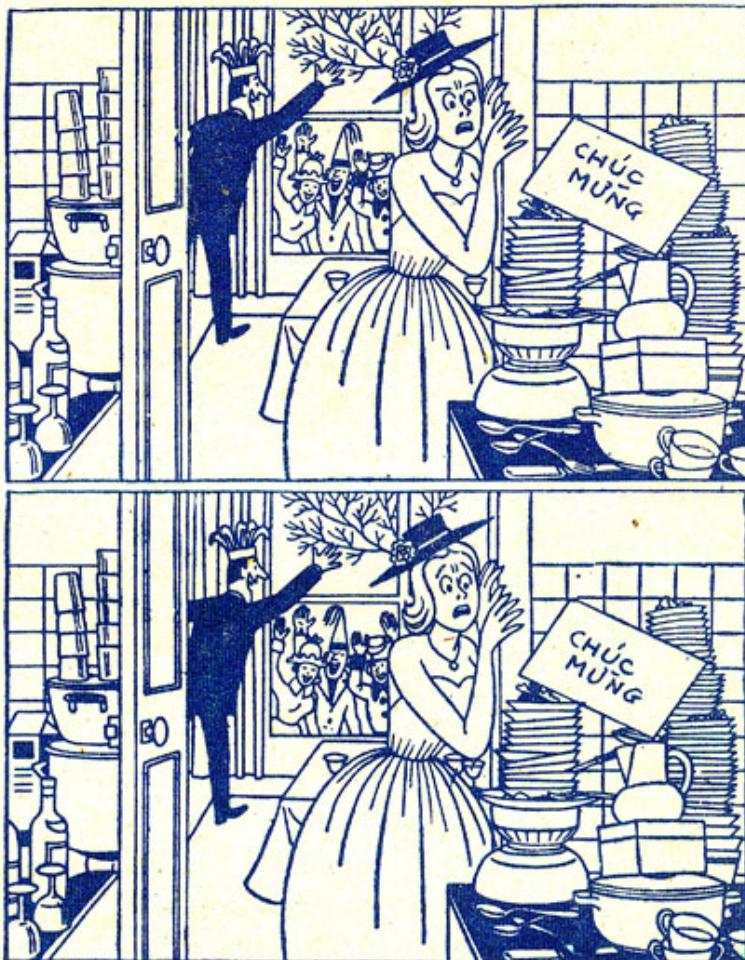
2) Nhìn những chữ dưới đây, bạn
hãy đọc tên của một nước.

CHA BỐN

(xem trả lời trang 22)

BÀY ĐIỂM SAI

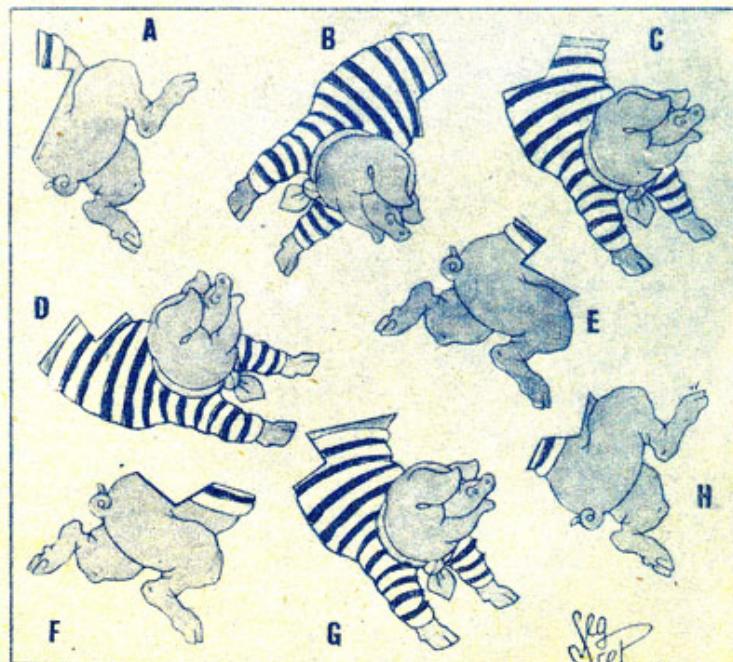
Hai hình vẽ dưới đây có vẽ giống hệt nhau nhưng thật ra nếu tìm kỹ sẽ thấy trong đó có 7 điểm khác nhau. Vậy bạn hãy tìm xem đó là những điểm nào?

(Kỳ sau trả lời)

THỦ TÀI QUAN SÁT

Bốn chú heo con đều bị cắt ra ráp lại dùm các chú ấy. Đừng có dấu làm hai. Nhờ bạn dùng tài quan sát chú này ráp vào mình chú kia đấy

(xem trả lời trang 22)

Vườn hồng

ĐỖ PHƯƠNG KHANH phụ trách

Thư của em Đỗ-Lý Quảng Tín.

Gia đình em có cha mẹ, anh hai và em. Hai năm nay có thêm chị dâu. Hồi đầu chị rất quý em và em rất thương chị. Nhưng mới đây từ khi chị có con, chị trở nên gắt gỏng, la em. Cha mẹ cưng và hiều em nên có la chị, thì chị cãi rất hỗn hào. Anh hai đi lính, lâu lâu về thăm, em nói thì anh buồn, thấy thế, lúc sau này anh có hỏi em phải dẫu sự bất kính của chị đối với cha mẹ. Chị cứ đòi ở riêng...

Trả lời: Xưa các cụ có câu thế này: «giặc bên Ngô không bằng bà cô bên chồng». Ấm chỉ rằng em chồng là dữ và ác với chị dâu lắm. Nhưng đây là chuyện ngày xưa, ngày mà bố mẹ chồng có thể đuổi con dâu đi, bắt con trai phải bỏ vợ. Nay thì tiêu gia đình được tôn trọng hơn và cha mẹ ít có quyết định dùm cuộc đời con cái như xưa. Thành ra có nhiều khi con dâu lại lấn lướt cả mẹ chồng. Điều đó không nên. Đối với cha mẹ chồng phải kính trọng như cha mẹ đẻ, mới là con nhà có giáo dục đẳng hoàng. Xét hoàn cảnh

em, chị thấy dẫu đầu chị dâu rất tốt. Chị chỉ mới đờm tinh sau này mà thôi.

Chị nghĩ thế này, có lẽ chị ấy là người tốt, chị ấy về làm dâu trong gia đình em, chị đã xứng xứng và hiếu thảo nên em cũng thương chị. Rồi vì anh em đi lính xa nhà lâu, chị cảm thấy bơ vơ, lại lúc sinh đẻ, ốm đau, tất nhiên là chị cảm thấy xa lạ giữa gia đình em. Rồi một vài hiều lầm nhỏ sinh giận dỗi nhau, nói nhau bằng những lời cay đắng. Cơn giận hết, lời cay đắng còn bén tai, nên mâu thuẫn ngày một trầm trọng. Lại thêm mỗi khi anh Hai về, anh Hai lại thấy gia đình bất hòa, chắc anh có rầy chị, lại khiến chị càng thêm giận dỗi và muốn đi ở riêng cho xong. Ý kiến đó lại làm mẹ giận, rồi cứ cái nhân giận dỗi nhau này ra cái quả cãi lộn to, gia đình ngày càng thêm bất hòa.

Bây giờ, chị thấy chỉ có em là đóng vai trò hàn gắn được. Vì em còn trẻ tuổi, dễ thông cảm hơn và tinh tinh cũng vô tâm hơn, em có thể giải thích đế cha mẹ và chị xích lại gần nhau cho gia đình êm ấm, cho anh Hai em được yên lòng. Em nghĩ thế này nhé: là đáng lẽ em chỉ có 2 anh em thôi. Trời cho gia đình

em một người con gái. Cha mẹ họ nuôi cho tới khôn lớn, rồi họ tới làm dâu nhà em, phụng dưỡng cha mẹ em, và trông nom nuôi dạy các cháu của em mang dòng họ em. Em nên đổi xử sao cho chị ấy khỏi buồn tủi. Em nên tỏ cái độ lượng của người con trai, sẵn sàng cưu nguy phò yếu. Em cứ tỏ thiện chí đi, vì em là con trai, lòng em rộng

rõi hơn, em hãy giơ bàn tay ra trước, và chị của em sẽ theo gương em mà tỏ thiện chí em ạ. Nếu cứ hòn bắc (nhẹ) ném đi, lại có hòn chì (nặng) ném trả lại thì oán hận ngày một chất cao, sẽ không bao giờ chị em hòa nhau được, cha mẹ thêm buồn, mà anh Hai em khóc vì biết bỏ ai, bênh ai bây giờ. Đức Phật đã nói: «Lấy đức báo oán, oán ấy tiêu tan; Lấy oán bắc oán, oán ấy chập chùng». Người xa lạ ta còn tha thứ, sao trong tầm tay ta, là chị ta, mẹ của cháu ta, chị ta chết ta còn phải đề tang, ta không sẵn sàng tha lỗi cho chị ấy phải không chú em của chị.

chị D. P. K.

ME

ME : Trời xanh bất ngát

ME : Một giòng suối mát

ME : Tình thương đạt dào

ME : Tiếng nói như nhạc

ME : Xanh xao gương mặt

ME : Ngủ không yên giấc

ME : Làm việc quẩn quật

ME : Tấm lòng chất phác

ME : Lời ru ngọt mật

ME : Người dân mộc mạc

ANH SƠN
Trung học Phan Thành Giản Cồn Thơ

VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG

Lựu trái cây sao cho ngon

Đào chỉ còn bé, chỉ ngắn nhất là bị mẹ sai đi mua trái cây. Kèm như chắc tới 99 phần trăm sẽ bị rầy là không biết lựu thứ ngon. Đã thế lại còn tự ái vặt không chịu hỏi dè mẹ chỉ cho nữa chứ. Bây giờ có bông hồng nào giống tính chị thì chỉ mách đại cương nhé :

Bưởi: Vỏ mỏng láng, bưởi đường nhỏ, đầu nhọn ăn rất ngọt. Nên mua bưởi Biên Hòa ăn không the, ngọt mà ít hột.

Chuối: Chuối già hương minh thon dài ăn thơm, lựu thứ vỏ vàng có lõm đốm đen (gọi là trứng cuốc) ruột sẽ không bị nhũn. Chuối Ngự mít (khi xưa đế tiến vua nên gọi là «ngự») tuy nhỏ nhưng ăn vẫn mà thơm (còn gọi là chuối cao). Chuối cơm phải mua loại chín rục, ăn mới ngọt và dễ tiêu (vì nếu chưa chín, nhựa chuối còn nhiều ăn hay đầy bụng). Tựu trung, mua chuối nên lựu cuống (chỗ tay cầm) to, tươi là chuối chín già trên cây.

Cam: Tối kỹ là da dày mà săn sùi. (Ngoại trừ cam xanh là loại Cam vỏ dày săn sùi, hình thức giống trái quýt). Một trái cam da mỏng vắt được nhiều nước bằng 2 trái da dày to bằng nó. Ngoài ra, cam dày vỏ ăn chua ghê lắm, lại hay bị chai, không có nước. Tóm lại: lựu thứ da mỏng, láng, nút còn hoặc rụng rời nhưng màu sắc còn tươi.

Chanh: Trái to, da láng, chanh Dalat nhiều nước mà thơm.

Dưa hấu: Có nhiều gân, da đen, gõ thấy cứng, nhắc lên thấy nặng, cuống xoắn lại là dưa ngon.

Dứa, Khóm, Thom: Trái lớn, ít мяt, cách xa nhau mà to, nở đều, và cái đọt còn tươi là dứa mới bé.

Đu đủ: Trái đều màu vàng tươi cần nhất cuống tươi là đu đủ chín cây ăn ngon mà ngọt. Nếu vỏ chỗ đốm thâm, nút héo lại là đu đủ hái non đem dù bằng khi đã ăn đãng, (vì bị chạy nhựa vào) và lạt nhách.

Măng cầu ta: Măng cầu dai ăn ngon hơn. Lựu thứ da mỏng, mắt lớn, hơi hơi nứt rò rỉ mà còn nút là măng cầu chín cây ăn ngọt và thơm.

Măng cầu xiêm: Lựu thứ da ứng vàng và láng, gai cách xa nhau mà mềm. Trái mày đều ăn đỡ tốn vì khôi phải bỏ đi tí nào. Đừng lấy trái có nhiều chỗ gai mọc khít nhau và lép, sẽ bị sượng cứng không thể ăn được.

Măng cụt: Nên lựu thứ màu nâu hồng bóp thử thấy mềm đều là không bị đồ nhựa. Đừng ham trái lớn. Những trái bóp thấy cứng là bên trong đã bị đồ nhựa nên chai lại, không ăn được vì đãng.

Mít: Trái mít tròn mày đều. Gai không nhọn. Da mít láng mướt, vàng, cuống tươi là ngon.

Mận: (Quả roi) loại mận sọc ăn ngọt. Lựu trái đừng bầm dập là ngon. Nặng thì nhiều nước nhưng có thể bị chua.

Mận Đà lạt: Mận Trại Hầm ăn ngọt, không đãng. Tuy nhiên, nếm một quả là biết ngay Trại Hầm hay không phải Trại Hầm (vì Trại Hầm thì không đãng, thuộc bài chưa nào).

Đi: Đi xá ly trái săn sùi, lớn, ăn rất dòn và ngon mặc dầu trông bề ngoài xấu xí. Trái đi chín màu xanh ứng trắng. Lựu trái mày đều, không sâu thối, bầm là ngon.

Quít: Da láng, vàng ứng, đáy trái quít lõm vào là quít già.

Xoài: Lựu thứ da căng, màu vàng tươi trái mày đều là ngon. Đừng lấy trái có chấm đen, trông ngoài chỉ thấy một vết nhỏ mà có khi bên trong thối hết và có dòi (vì ruồi đẻ trứng vào chỉ vài ngày là thành dòi).

Chị Đ.P.K

Vài lời dặn nhỏ bên tai

Nấu cơm: Nếu nấu bằng gạo mới thì săn mềm rồi, lúc nào nấu hãy vỏ gạo. Nhưng nếu nấu bằng gạo cũ thì các em nên vo trước 3 giờ. Nước sôi đồ gạo vỏ, đảo lên rồi thôi không đảo nữa, chờ sôi bồng lên rút bớt lứa cho sôi đều, hé hé vung chờ khi nào thật cạn sẽ rút lứa nhỏ lại. Khi cơm chín, hạt cơm sẽ mềm mà rời, ăn ngon hơn. Nếu rút lứa nhỏ sớm quá nước còn linh xinh trong cơm, mà hột cơm thì chưa đủ độ mềm, ăn sẽ nhã, lạt cơm mà cứng không ngon.

bướm TRONG VƯỜN

BÀI THƠ

Kỷ Niệm

Con viết bài thơ tặng ngoại yêu
Ràng dây con vẫn còn nhớ nhiều
Kỷ niệm ngày xưa còn thơ ấu
Đã nhận tình thương ấy rất nhiều

Con viết bài thơ trao má ba
Tình thương cha mẹ rất bao la
Cho dù con lại không gần gũi
Nhưng biết tình thương ấy bao la

Con viết bài thơ tặng thầy cô
Với mấy dòng thơ thật ngây ngô
Gói trọn tấm lòng con yêu kính
Trao về tất cả cho thầy cô

Em viết bài thơ tặng nhỏ Dung
Bàn đầu cửa sổ lại ngồi chung
Ba năm kỷ niệm ôi cao ngất
Nghỉ lại cho nhiều thêm nhớ nhung

BÍCH DU
(Áo trắng Lê Văn Duyệt)
T.V.Đ Măng Non

Ngại Ngùng...

Bé thấy sợ, lần đầu tiên đếm bước
Đến khu vườn của lứa tuổi xanh mờ
Tập làm thơ với dòng chữ đơn sơ
Cùng các bạn trong khu vườn yêu
mến

Thơ của bé: tình yêu vô bờ bến
Yêu bạn bè, cha mẹ lẫn thầy cô
Yêu giọng cười và tiếng nói ngây
ngô
thiều nhí / 18

Của tất cả đời học trò thơ ấu
Bé làm thơ xin tặng thầy yêu dấu
Và bạn bè khi đã cách xa nhau
Bé mong rằng mùa hạ sẽ qua mau
Để gặp lại những gì quen biết cũ
Bé viết thế nhưng vẫn còn chưa đủ
Vì ngỡ ngàng e lệ quá đi thôi.
Sợ rằng mình sẽ lạc lõng đơn côi
Và bối ngắt bơ vơ cùng cảnh vật
Bé khẽ bước đến khu vườn ngọt
mật
Lách vội vàng vào thỏa thích say
sưa
Đè vui đùa cùng chúng bạn sớm
trưa
Lo vun xối cho khu vườn thêm đẹp

TRỊNH CÔNG TRUYỀN

Gọi Hè

Hè nghe chặng tiếng ve sầu réo gọi
Gọi hè sang cho nắng đốt tâm can
Gọi hè sang cho nắng đốt cây ngàn
Cho phượng đỏ thêm nhiều màu

đỏ thắm
Ta ngất ngây khi tâm hồn say đắm
Nắng đã về trong tiếng gọi nàng ve
Nắng mơn man trên khắp các via hè
Người lữ khách vội tìm nơi bóng

mát
Vang đâu đây nàng ve sầu ca hát
Gọi hè về đê tắm nắng vàng hoe
Mà giờ đây trong quang cảnh

ngày hè
Ai réo gọi cho mùa hè về đó ?

HÙNG VĨ
Lương Văn Bình

Tạm biệt hè

Mây trắng lững lờ trôi
Niên học đã hết rồi
Ve kêu ngoài sân vắng
Ta buồn, tạm chia phôi
Ngày mai ta lại về
Cánh cũ ở miền quê
Gặp lại ông, bà ngoại
Lòng ta thấy tràn trề
Tạm biệt bạn về đâu ?
Hót hót hay u sầu
Thôi mình vui lên nhé
Thời gian chặng bao lâu
Ba tháng đâu là mấy
nó đi như tên bay
Rồi ta sẽ gặp lại
Đầu của niên khóa này.

THIỀN TRÀ
(B N « Tuổi Lệ » Quảng Ngãi)

Chuyện của bé

Giọt mực tím hôm nao rơi vào sách
Làm cho em phải phạt khẽ nơi tay
Khi về nhà làm nũng mẹ khóc hoài
Mẹ dỗ mãi mới thôi không nhè nữa
Kể từ đó em gắng chăm hằng bửa
Giữ sách luôn chẳng lơ đãng như
xưa

Cô giáo khen tập bé đẹp quá « mèo »
Em sung sướng má hồng hây hây đỏ
Giờ tan học em chạy mau ra ngõ
Khoe mẹ rằng cô khen bé ngoan ghê
Biết giữ gìn sách vở chẳng đâu chê
Me vuốt tóc bảo con me thật giỏi.

Triệu Dương

TÂM SỰ

của Bé Ve

(Thương tặng những ai đang oán
ghét lời ca độc diệu của loài ve)

Em tên là bé ve
Ca hát suốt mùa hè
Người đời ai cũng ghét
« Ăn no chì e ! e ! »

Oan lầm anh chị ơi !
Đừng bảo em ham chơi
Mà không lo tích cốc
Chết khô cũng đáng đời !

Thật ra có ai hay
Em chỉ hút nhựa cây
Nhựa cây là thực phẩm
Dùng sống tạm qua ngày

Em sống chẳng bao lâu
Nên ca hát quên sầu
Người khen em nghệ sĩ
Nghệ sĩ sướng gì đâu !

Mỗi khi nghe tiếng em
Có chị khóc suốt đêm
Buồn vì xa bạn học
« Đồ mặt ve, ai thèm »

Thật oan cho bé ve !
Bé nói anh chị nghe
Có bé anh chị ghét
Không bé biết sao hè ?

Một khi bé rũ thân
Xác bé được ân cần
Đem về làm vị thuốc
Trị bệnh mau như thần

Anh chị thương bé nha ?
Đừng giận bé chỉ mà !
Một mai dành rũ xác
Ngàn năm còn lời ca

Phan Văn Kha
Giáo Đức Định Tường

TUẦN LỄ CỦA BÉ

THỨ HAI :

Sáng nay khi bé thức dậy, mặt trời đã lên cao chiếu những tia sáng qua khe cửa mang theo hàng vạn hạt bụi li ti vào phòng. Bé đưa tay dụi mắt nhìn quanh, trong phòng chỉ còn mỗi bé, chị Hạnh và má đã thức dậy từ lúc nào.

Nhà vắng tanh, anh Cường chị Hạnh đi học hết, không biết chơi với ai, bé lấy đồ chơi, chơi nấu ăn một mình. Cả buổi sáng chẳng làm gì chỉ hí hoáy với đồ chơi. Trưa đến anh chị đi học về, bé mừng rỡ chạy ra đón. Chị Hạnh mua cho bé gói kẹo, bé ăn rả rích cả trưa.

Chiều đến trời oi bức, không một ngọn gió thoảng qua, thế mà con mèo vẫn nằm ngủ ngon lành dưới gầm bàn. Bé lấy guốc cao gót của mẹ đi, tiếng lốp cộp dưới gạch làm nó tỉnh dậy, bé bế nó ra sau bếp kiểm mẹ, nó vụt nhảy xuống khi thấy bóng chuột phóng vào gầm giường, bé cùi xuống coi con mèo làm gì, chợt thấy cái khăn của má bị rớt ở dưới gầm từ lúc nào, bé chui vào lượm mang ra giặt, khi khăn giặt xong thì bé cũng đã uớt quần áo.

THỨ BA :

Trời mưa sụt sùi từ tối qua không dứt bé ngồi trên di văng bé mở quyển sách của anh Cường xem hình bé chán không thèm coi nữa, lấy giấy xếp tàu chơi, bé lấy chiếc dù con đi ra mưa thả tàu, chiếc tàu vẫn đứng đó không chạy, bé dùn mãi, nước mưa đã vào đầy trong tàu, và chìm xuống, bé không thèm gấp chiếc khác nữa, lén giường nằm, gió hiu hiu, ru em bé ngủ tiếp đi.

Chiều đến bố cho bé và anh chị đi chơi phố, bé súng sinh trong chiếc

áo gấm vàng mà mẹ may cho hồi tết chị Hạnh cũng mặc giống bé, vạt áo bay tung tăng, bé vui quá ước ao ngày nào cũng như ngày hôm nay.

THỨ TƯ :

Trời vẫn mưa hoài, Bé chui vào trong kho chứa đồ cũ để kiểm đồ làm vũng cho con búp bê mua hôm qua. Nó đẹp lắm, mái tóc dài được thắt bính lại, mặt trong dễ thương quá, hai hàng lông mì cong vút gắn trên cặp mắt xanh biếc. Từ sáng đến giờ bé vẫn không rời nó ra. Lát sau bé lôi ra cái vũng cũ rách to, bé nhờ mẹ khâu lại, mẹ bảo bỏ đi để mẹ mua cái mới cho bé đặt búp bê nằm tạm trên di văng lấy chăn đắp cho nó.

Cả nhà ngủ trưa cả, bé bế búp bê đi tắm, bé lấy xà bông gội đầu cho nó, bồng nghe tiếng mẹ gọi bé vội vàng chạy lên. Chị Hạnh trách bé sao lại gội đầu cho búp bê, bé chỉ mỉm cười nhìn búp bê thiếp ngủ trên tay.

THỨ NĂM :

Bé vẽ cò cò chơi với thằng béo, bé không biết chơi, bé nhảy lung tung mẹ đi chợ về mua cho bé cái vũng mới, bé mừng quính đem khoe hoài. Con búp bê được đặt trên vũng bé lấy khăn đội lên đầu giả làm chị của búp bê, bé thích như vậy lắm, bé thường hay lấy quần áo, giày dép của mẹ đeo mặc. Tối đó bé và búp bê ngủ chung, con mèo thì leo lên chiếc vũng mới ngủ cạnh chuột cho búp bê và bé.

THỨ SÁU :

Bé bắt chước chị Hạnh làm sum sa bé lấy dao của mẹ cho vào lon vò, lát sau bé mang ra phơi nắng. Con mèo chạy ra ngoài, làm đồ của bé, bé tức quá rượt theo đánh con mèo không được, bé dành ngôi bệt xuống đất khóc òa lên, mẹ phải làm lại cái khác cho bé.

Con mèo nằm ngủ dưới gầm bàn trông thật dễ thương, mặt nó lúc này sao hiền thế, chà bù với lúc sáng, thật đáng gét, bé vuốt ve, con mèo thức dậy nhìn bé như muốn xin lỗi.

THỨ BẢY :

Mây đen kéo dài trời, gió thổi mạnh, mưa lại sắp rơi, bé ngồi thẩn thơ cạnh con mèo, hôm nay sao trời buồn bã quá, con búp bê nằm sấp dưới đất, bé chẳng thèm ngó ngàng gì nó nữa, con mèo hình như biết bé buồn, nằm im đôi mắt lờ dờ như mắt bé. Gió hiu hiu ru bé vào giấc ngủ.

PHẠM QUANG CHÍNH

(TA TI)

29 Phan Bội Châu — Gia Định

NÚI CAO NHẤT

1) Ở Á CHÂU :

- a) Ngọn EVEREST cao: 8.882 thước.
- b) Ngọn KANTSCHINGDSCHI NGA — 8603 thước.
- c) Ngọn DHAWALAGIRI — 8176 thước.
- d) Ngọn ANAPURNA — 8078 thước.

Bốn ngọn núi này đều nằm trong dãy Hi Mã Lạp Sơn.

2) Ở MỸ CHÂU :

- a) Ngọn ACONCAGUA (dãy Cordillères — Andes) cao: 7010 thước.
- b) Ngọn AMPATO — 6950 thước.
- c) Ngọn LHULLAILACO — 6750 thước.
- d) Ngọn ILLAMPU — 6550 thước.

3) Ở Phi Châu :

- Ngọn KILIMANDJARO (Đông Phi) cao: 6010 thước.

4) Ở Âu Châu :

- Ngọn ELLBROUZ cao: 5641 thước.

5) Ở Úc Châu và Thái Bình Dương :

- Ngọn CARTENSC cao 4788 thước.

6) Ở Nam và Bắc Băng Dương :

- Ngọn VINSON cao 5140 thước.

CON CÁO VÀ CON NHÍM MỎ VỊT

ĐẶNG HOÀNG (sưu tầm)

Mới đọc qua đề, chắc hẳn nhiều bạn ngạc nhiên lắm. Làm gì có con cáo hay nhím nào với chiếc mỏ như vịt bao giờ. Nhím là nhím, cáo là cáo và vịt là vịt chứ tại sao vừa nửa con thú này lại nửa con thú nọ, lẫn lộn với nhau như vậy? Thế nhưng, đây là hai con vật thật và sống trong thời đại chúng ta chứ không phải chuyện thần thoại đâu.

Qua thế, các khoa học gia cùng một số người khác cho rằng tờ tiên chúng thuộc loại đa giống, hay nói cho rõ hơn, mang hình dáng của loài bò sát, có vú kiêm loài chim. Nhưng theo nhiều nhà động vật học thì ngay từ nguyên đại đệ II, cách đây chừng một trăm tam chục triệu năm, chúng đã xuất hiện trên trái đất, và chỉ được công nhận như loài bò sát mà thôi.

Với đặc tính chung là rất nhút nhát, chuyên hoạt động về đêm, chúng khôngh sinh con mà lại đẻ một hay hai (họa hoản lâm mới ba) trứng màu trắng, dài chừng hai phân, do một lớp màng bao bọc bên trong lẩn vỏ cứng và nuôi con bằng sữa. Chúng ăn sâu bọ, mối, côn trùng, nòng nọc, tôm, cua, ốc, cùng những con cá nhỏ dưới hồ, ao, lạch, đầm lầy, khe suối tại vùng rừng núi Úc châu cùng các quần đảo miền Nam Thái Bình Dương. Người ta phân ra hai loại :

— Con cáo mỏ vịt sống cả trên cạn lẫn dưới nước, nặng gấp nhất tại Úc ở vùng Victoria, Queensland, Nouvelles-Galles và đảo Tasmanie. Sở dĩ nó mang tên này là vì toàn thân, suốt từ đầu tới đuôi đều bao phủ một lớp lông rậm hung hung nâu xám như cáo. Đặc biệt là đầu và chiếc mỏ màu vàng, khum khum giống vịt, với lỗ mũi nhỏ nhô lên chính giữa phía trên. Mỏ này được một làn da mỏng che chở giúp nó nhận ra mùi vị con mồi. Hai mắt và lỗ tai bé tí cũng do một lớp da che kín mỗi khi nó lặn xuống nước kiểm

ăn. Riêng chiếc đuôi dài, to, rất khỏe, dài chừng mươi lăm phân, chỉ bằng một phần tư thân mình. Giữa năm móng vuốt sắc bén ở mỗi chân là một lớp màng mỏng nối liền với nhau. Màng này gấp nếp lại được đẽ lúc cần thì đào đất, bằng không, nó trở thành mái chèo khi bơi lội. Nguy hiểm nhất là dưới mỗi bàn chân, xen kẽ những móng vuốt có một cái ngạnh chứa đầy chất độc là vũ khí tự vệ duy nhất giúp nó chống lại kẻ thù.

Con cáo mỏ vịt đực dài sáu mươi phân, lớn hơn con cái chút đỉnh, nặng từ tám, chín tới mươi bảy kí lô, ăn rất khỏe. Người ta thấy một con cái nuôi trong vườn bách thú đã «sức» hết một kí lô côn trùng, tôm, cua cá suốt đêm mà vẫn không đói.

Hầu như suốt ngày cáo mỏ vịt chỉ lo bơi lội kiếm ăn hay đào hầm bên cạnh bờ nước dài từ bốn tới

mươi tám hoặc ba chục thước, rồi dùng đuôi chát nhẫn hai bên bờ đường hầm. Dĩ nhiên đây là công việc của con đực xây tò ấm, nhưng khi con cái sắp đẻ, thì nó lại tự chọn lấy một hầm khác do chính nó sửa soạn, đoạn tha rác rưởi, lá cây cùng mọi thứ rẽ về làm nệm. Sau đó, nó bit kín lại bằng đất, với mục đích đánh lạc hướng kẻ thù và nhất là giữ cho nhiệt độ bên trong luôn luôn ấm trót, rồi ở đó đẽ ấp trứng trong vòng hai tuần lễ trứng mới nở. Thời gian này, sữa bắt đầu tiết ra ở vú đẻ nuôi con, vì chúng không mồm trong ba tháng. Mẹ chúng chăm nuôi mãi tới tháng thứ sáu là lúc đủ sức mới được mẹ dẫn theo đi kiếm ăn. Điểm lạ lùng là dù ở dưới nước, chúng vẫn bú sữa mẹ được.

Giống hệt như vịt, khi ở dưới nước, cáo mỏ vịt có thể cắm đầu xuống sâu đẽ mò thức ăn trong vòng

một phút, sau đó nó mới ngóc lên để thở.

— Con nhím mỏ vịt chỉ sống trên cạn gồm sáu loại hay xuất hiện ở Úc Châu Tasmania và Nouvelles-Guiné. Dù nhiên là thân hình nó có những lông dài như nhím và chiếc mỏ, dài nhưng hơi nhỏ, và đặc biệt là nó còn có chiếc lưỡi dài đầy chất nhòn dùng để bắt côn trùng như con thực nghi vậy. Hơn nữa, con nhím mỏ vịt cái cũng dễ trứng nhưng lại đặt trong cái túi trước ngực cho tới khi trứng nở và nuôi con ngay trong túi chẳng khác gì con đại thử. Dù nhiên nó cũng có sữa cho con bú

như con cáo mỏ vịt vậy. Trung bình nhím mỏ vịt dài vào khoảng ba mươi tới bốn mươi phân, nặng cỡ sáu,

bảy kilô. Chân của nó có ngón, nhưng không có lớp màng dính liền lại như cáo mỏ vịt.

THẮC MẮC

(tiếp theo trang 2.)

thiếu nó có thể phát sinh bệnh quáng gà, thông manh, bắt thường ở xương và thần kinh.

2) Các sinh tố B : Có trong các hạt, đậu, gan, trứng, thịt, gồm có :

— B1 : thiếu nó có thể sinh bệnh phù thũng.

— B2 : thiếu nó có thể sinh bệnh rụng tóc, chậm lớn.

— B6 và B12 : thiếu nó có thể sinh bệnh thiếu máu, chậm lớn, xuất huyết bắt thường, bệnh ở xương, ở da.

3) Sinh tố C : có ở chanh, cam, cà chua, rau cải, thiếu nó có thể sinh bệnh hoại huyết, cảm, cúm.

4) Sinh tố D : có trong gan, dầu cá thu thiếu nó sinh bệnh còi (chậm lớn).

5) Sinh tố E : có trong hầu hết các thực phẩm, thiếu nó có thể sinh bệnh bắt thường ở mắt, ở thần kinh, không sinh sản.

6) Sinh tố K : có ở hầu hết các thực phẩm, thiếu nó sẽ sinh bệnh không đông máu.

Hỏi : Em nghe nói 2 loại bom mới đang sử dụng ở VN là bom Truyền Hình và Bom dùng tia sáng Laser. Xin anh cho biết nguyên tắc của 2 loại Bom ấy.

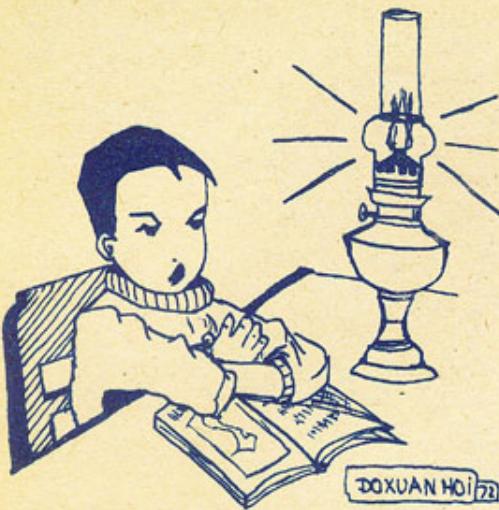
CÔNG
(Trường Kỹ-Thuật Cao-Thắng Sg)

Đáp : Bom Truyền hình được thả theo nguyên tắc như sau : Trên Phi cơ có gắn một hệ thống thu hình mục tiêu (như cây cầu) lên một màn ảnh. Ảnh này sẽ được truyền xuống quả bom. Ở mũi quả bom có gắn một màn ảnh thu lấy hình cây cầu, và hình ảnh này trở nên bắt di bắt dịch. Một bộ phận điện tử sẽ hướng dẫn quả bom cứ chiếu đúng hình ảnh đã thu được

mà lao tới. Như thế, phi công sau khi ném bom cho rơi rồi có thể bay xa ngay mục tiêu để tránh cao sà phòng không (có khi bom thả xa vài cây số). Quả bom nhỏ đã thu hình sẵn của mục tiêu, nên tự động nó sẽ tìm tới và rót vào.

Loại bom dùng tia sáng Laser phải dùng tới 2 phi cơ. Một phi cơ hướng dẫn phóng 1 tia sáng Laser xuống mục tiêu. Tia này sẽ phản chiếu ngược lại thành một hình chớp. Phi cơ đi sau sẽ thả bom. Ở đầu quả bom có gắn một bộ phận bắt tia phản chiếu. Bom sẽ nhờ tia phản chiếu hướng dẫn mà tìm tới mục tiêu rồi rót vào.

Thời gian trôi mau. Linh có vợ con. Trong chuỗi tháng năm sống cuộc đời dân dã, Linh vẫn nuôi chí gãy dựng sự nghiệp anh hùng. Giữa lúc ấy đất nước đang thời phân hóa. Con cháu Ngô vương Quyền thiếu tài thiếu đức nên ở mỗi vùng các tay hào kiệt nổi lên xưng hùng xưng bá và tạo ra cuộc chiến tranh giữa 12 sứ quân với nhau. Đinh Bộ Linh liền cùng con là Đinh Liễn tới Kỳ Bố Hải Khẩu thuộc Phủ Kiến Xương tỉnh Thái Bình theo sứ quân Trần Lãm. Thấy Đinh Bộ Linh dáng vẻ khôi ngô, cử chỉ đĩnh đạc, có chí khí và can trường, sứ quân họ Trần tin dùng giao cho điều khiển binh quyền. Một lầu sau Trần Lãm mất, Đinh Bộ Linh liền mang quân về Hoa Lư để chiêu mộ thêm binh mã và để cho có hậu thuận của dân chúng, vì tại Hoa Lư nơi quê ông dân chúng đã biết ông từ thuở thiếu thời.

Khi Ngô xương Xí và Ngô nhật Khánh, con cháu nhà Ngô bị diệt. Đinh Bộ Linh liền mang quân đi đánh dẹp các sứ quân: Phạm Bạnh Hồ ở Hưng Yên và Độ Cảnh Thạc ở Hà Đông là hai người lực lượng mạnh đã bị Đinh Bộ Linh dẹp tan ngay lúc đầu. Đinh Bộ Linh cùng với con là Đinh Liễn và các tướng Lê Hoàn, Đinh Điền, Nguyễn Bạc, Phạm Hạp, Phạm Cự Lượng cầm quân, đánh dập được đó nên dân chúng thời ấy đã gọi 7 người là Giao Châu Thất Hùng. Và quân sĩ dưới quyền đã tôn Đinh Bộ Linh là Vạn Thắng Vương.

Đến năm 968 thì ông lên ngôi Hoàng Đế tức là Đinh Tiên Hoàng, mở đầu cho 1 triều đại thống nhất tự chủ của Việt Nam. Sau hơn 30 năm, cái chí khí «cờ lau tập trận» đã đưa cậu bé mục đồng ở Hoa Lư lên ngôi Vương Bá tột đỉnh công danh.

LÊ DƯƠNG THẠCH
(sưu tầm)

GIẢI ĐÁP CÂU ĐÓ

- 1) Cây thù du — 2) Con bò thui
- 3) MẬ, MA, MÁ, MÁN
- 4) RÔNG, RỘNG, RỐNG, RÒNG

GIẢI ĐÁP : X là người Nga

GIẢI ĐÁP : Nước Ba Tư

TRIỆU PHÚ... NHỜ MỘT CON TEM

Ông Bakou, một nhà chơi tem (sưu tầm các tem ngoại quốc) một hôm tình cờ gỡ một con tem trên một mảnh phong bì cũ đã hết súc ngạc nhiên khi thấy dưới con tem ấy lại có một con tem khác và con tem này chính là con tem của đảo Maurice rất hiếm và giá vô cùng, hiện nay trên hoàn cầu chỉ có chừng 30 con là cùng lăm.

Con tem này trị giá vài triệu quan: một gia tài không lồ.

Số 11 năm 1943, nhà chức trách quân sự Nga có bắt được 1 sĩ quan Đức mang trong mình 20 mảnh phong bì trên có dán tem. Sĩ quan chỉ huy không tin rằng sĩ quan Đức ấy chỉ là một người thích chơi tem mà cứ nghĩ rằng đó là một viên gián điệp lợi hại đã ghi bằng những dấu hiệu riêng những bí mật quân sự trên những con tem ấy. Viên sĩ quan Nga nhứt định tịch thu số bì có tem ấy để điều tra.

Sau khi chiến tranh đệ nhị thế chiến chấm dứt, viên sĩ quan Nga mới nhớ lại những mẫu phong bì và những con tem ngày xưa. Ông gửi biểu ông Bakou và không ngờ lại gặp con tem quý giá và chính nó đã làm cho ông nén từ một nhà chơi tem tầm thường trở lên hàng triệu phú.

Các có cho cái ông sĩ quan này thật. Của triệu đế trong nhà mà lại bỏ xó 20 năm rồi lại đem cho kẻ khác mà không biết uồng nhỉ ?!

ĐĂNG LINH (sưu tầm)

THỦ TÀI QUAN SÁT

A—C	C—F
B—H	D—E

Luận Hay

Trường : Trường minh Giảng SG.
Lớp 5/3 Sĩ số : 50 học sinh
Tên : Phạm thị Lan Chi
Số điểm : 8/10
Lời phê : Khá, có cố gắng

Đề : Em hãy tả một người mẹ (hay người chị) tận tụy làm việc cho gia đình.

Ai vào nhà em cũng phải khen là
 ngăn nắp, đầm ấm đó là nhở bàn
 tay nội trợ của mẹ em

Năm nay, người ngoài ba mươi tuổi, vóc giạc vừa người, vì có sinh lực dồi dào nên người làm việc rất gọn gàng, nhanh nhẹn. Khuôn mặt trái soan, làn da hồng hào. Đôi mắt đen huyền, tròn sáng long lanh nhìn chúng tôi âu yếm, đôi môi trái tim, mong đỏ luôn luôn tุม tím mím cười, sống mũi dọc dừa của người ăn dưới đôi mắt. Mái tóc đen huyền được uốn ngắn để lộ cái gáy trắng nõn. Hàng ngày người mặc một bộ thường phục quần đen, áo trắng, có khi người mặc chiếc áo màu. Đi đâu, người mặc chiếc áo dài màu sắc sỡ, mái tóc được chải gọn gàng.

Sáng ra, người dậy sớm nấu nước sôi, giặt quần áo. Xong lo diêm tâm cho gia đình. Đến bảy giờ, sau khi cha em đi làm chúng em đi học, người bế con Ti dậy cho ăn sữa rồi ru nó ngủ. Người nhở chị em ở nhà coi, rồi xách giỏ đi chợ chỉ một lúc sau người về với cái giỏ đầy áp thức ăn đủ hai bữa; rồi mẹ em lo bữa ăn trưa. Khi cha và chúng em về người dọn cơm ra. Sau bữa ăn, chị em và em lo dọn dẹp người nằm nghỉ rồi dậy lo rửa bát. Đến chiều, người lo bình nước cho con Hoa, thằng Hải đè đi học. Rồi sai em coi em Ti. Đến năm giờ người lo cơm chiều. Tối đến người lo may vá rồi kiêm soát, tập vở của chúng em.

Em rất qui mến người và không
bao giờ đè người buồn phiền và cố
gắng học hành.

TRÒ CHƠI NGOÀI TRỜI. Đuôi Bắt Trái Banh

Địa điểm: 1 khoảng đất trống như sân, bãi cỏ, nhà trống v.v...

Vật dụng: 1 trái banh bằng cao su.

Số người chơi: Từ 10 đến 40
người.

Đối hình : Xem hình vẽ.

Cách chơi : Chọn 1 người trong số những người dự trò chơi làm « CÁI ». Cứ 10 người chơi thì có 1 người « CÁI ». Người làm « CÁI » đứng ở giữa, và những người khác thì đứng chung quanh. Mới đầu người « CÁI » tung trái banh và những người khác cố gắng bắt trái banh đó. khi 1 người bắt được trái banh rồi thì sẽ chuyền cho người khác tùy ý, trừ người làm « CÁI », trong khi đó thì người làm « CÁI » cố gắng đuổi bắt người chuyền

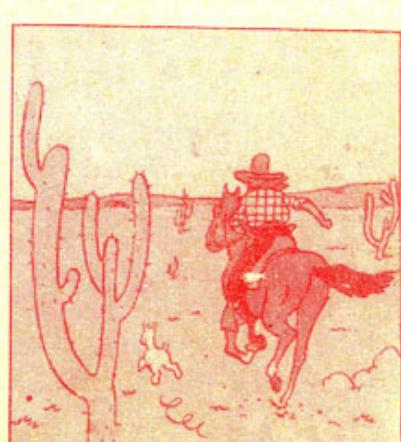
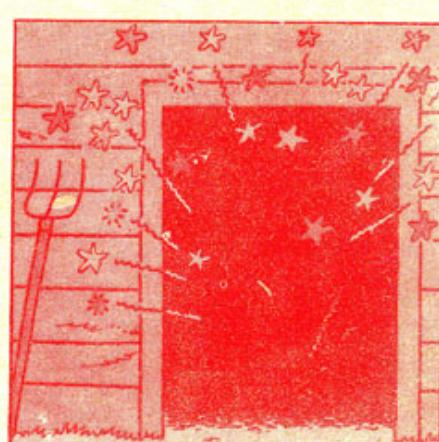

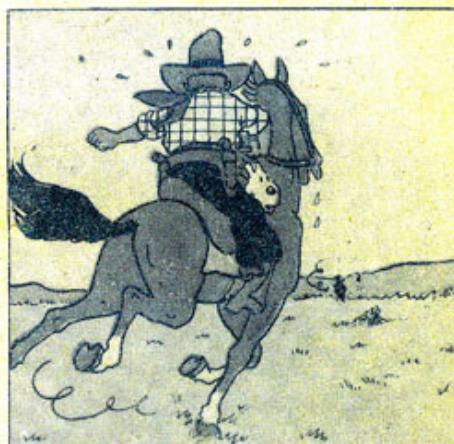
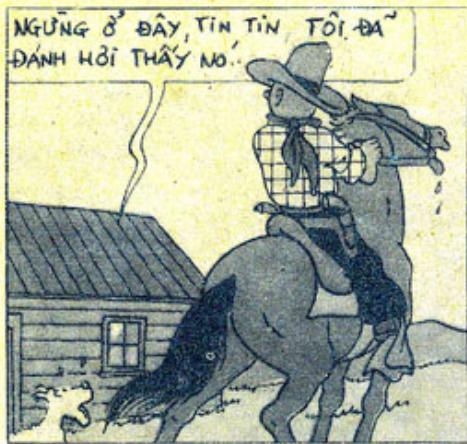
trái banh, hay người nhận trái banh, nếu người làm « CÁI » bắt được người ôm trái banh thì thay đổi chỗ lẩn nhau, người làm « CÁI » sẽ thành người ôm trái banh và người bị bắt sẽ thành người làm « CÁI ». Nếu

người làm «CÁI» chỉ bắt được trái banh mà không bắt được người, thì sẽ đòi chỗ với người vừa ném trái banh đó. Trò chơi cứ thế tiếp tục cho đến khi nào chán thì thôi.

VIT-MØ

MẠO HIỂM MỸ CHÂU

ĐỘNG CƠ WANKEL

TRƯỜNG KỲ (Sưu tầm)

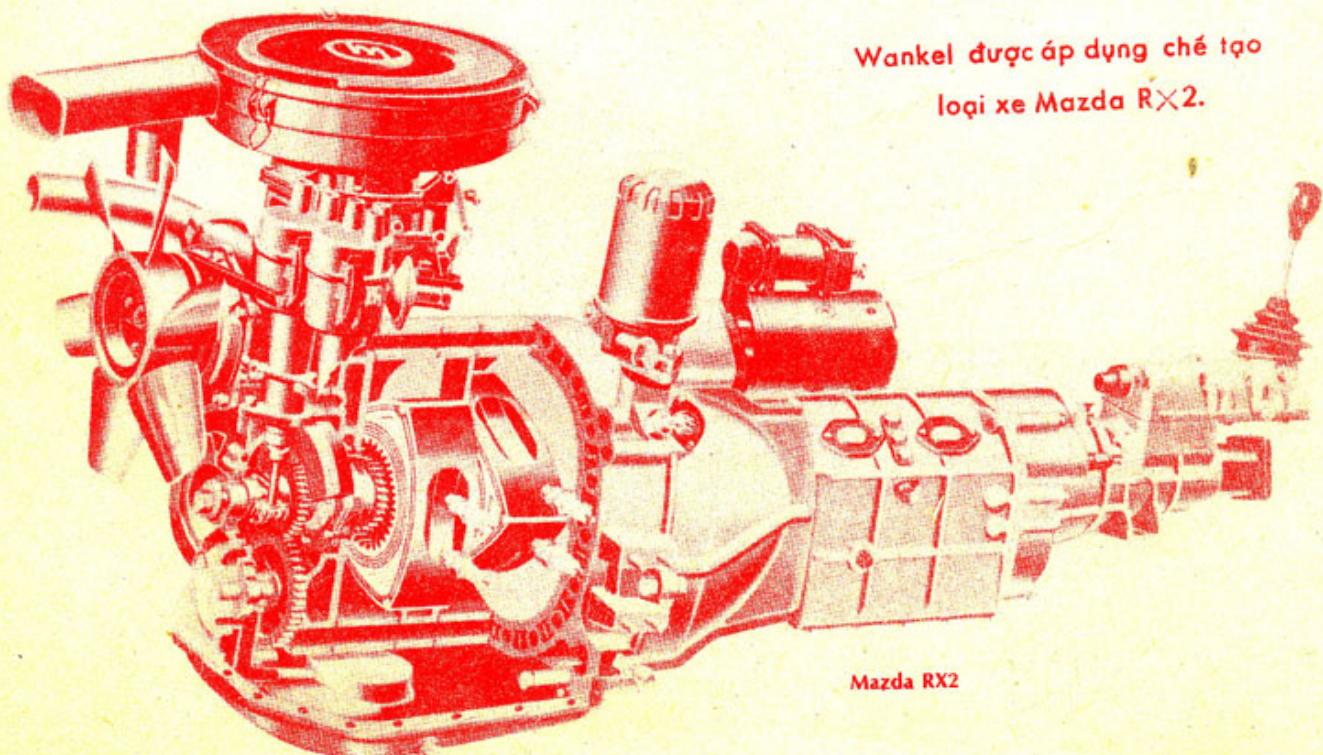
Động cơ nô dã thành hình nhờ những phát minh của các nhà khoa học trong suốt thế kỷ 19. Năm 1901 Phillippe le Bon dã phát minh việc thắp sáng bằng chất khí, nhưng gần 60 năm sau, 1860, Jean Lenon mới thực hiện việc châm lửa bằng một nến điện (bougie). Beau de Rochars hoàn tất động cơ nô bằng cách thực hiện sự thắp lửa sau khi ép một hồn hợp khí nô và chính ông dã đưa ra nguyên tắc động cơ nô 4 thì. Năm 1882, Fermand Forest dã thực hiện động cơ nô đầu tiên dựa trên nguyên tắc này. Sau cùng năm 1893, Diesel dã thực hiện sự đốt lửa tự động bằng sức ép, sự kiện này cho phép người ta dùng những nhiên liệu ít nhạy cháy và rẻ tiền như dầu cặn.

Động cơ phản lực không cho các chuyển động tròn mà lại cho một sức đẩy do ảnh hưởng của sự thoát hơi. Tua-bin là động cơ chuyển động do sức ép của hơi hay dòng nước, cả hai được áp dụng trong ngành hàng không.

Mặc dù những phát minh trên đã làm biến cải bộ mặt của thế giới, nhưng các khuyết điểm căn bản của động cơ nô vẫn là năng xuất kém, nặng nề, tốn nhiên liệu và quá nhiều bộ phận di động. Để giải quyết tình trạng đó, một người Đức, ông Félix Wankel dã phát họa ra một kiều mẫu động cơ mới có nhiều năng suất hơn, đó là kết quả của sự làm việc của ông trong khoảng thời gian từ 1954-1956 tuy nhiên trong thời kỳ này người ta đã chế nhạo ông, cho rằng một động cơ gồm một hình thoi tam giác không thể nào chuyển động điều hòa được, sau đó chính Wankel dã bỏ vốn đẽ thực hiện sáng kiến của ông và ông dã thành công mỹ mãn. Ngày nay người ta không còn lý do đẽ chỉ trich ông nữa khi hầu hết các hãng xe hơi lớn trên thế giới đặt chú tâm nghiên cứu động cơ Wankel và một số lớn dã mua bằng sáng chế.

Đặc tính cơ hành của động cơ Wankel rất đơn giản: hai bộ phận di động chính yếu là một thoi hình

tam giác (Rotor) khi chuyển vận sẽ ăn khớp với trực xuất lực. Một hồn hợp khí được nạp vào phòng C, sau đó sẽ bị ép lại trong phòng A, một tia lửa phát ra từ nến điện đốt cháy hồn hợp khí tạo ra một sức đẩy mạnh mẽ làm thoi tam giác chuyển động đẽ thoát hơi qua phòng B, như thế một cạnh của thoi tam giác dã tạo ra các giai đoạn hút, ép, nò và thoát của chu kỳ 4 thì, bởi đó năng suất của Wankel rất cao so với động cơ thường. Với các động cơ xe hơi được chế tạo theo Wankel người ta nhận thấy dã giảm đi được 40% các bộ phận di động, một động cơ thường có 1029 bộ phận thì có 383 bộ phận di động, trong khi động cơ Wankel có 633 bộ phận thì 154 bộ phận di động, ngoài ra những ưu điểm khác của Wankel là có thể chuyển vận được với xăng, dầu hỏa, xăng máy bay, động cơ Wankel cũng ít cần thay nhớt và gần như không có một cái «van» nào trong xe. Tuy nhiên một vấn đẽ nan giải nhất trong động cơ

Wankel được áp dụng chế tạo
loại xe Mazda RX-2.

wankel là cải đầu nhọn của thoi tam giác, nơi tiếp xúc với thành phòng hơi. Vận tốc trung bình của thoi tam giác 7000 vòng trong một phút do đó thoi phải chịu một sức ma sát rất lớn. Khi đầu kinh sử dụng các kim loại thường các đầu nhọn này đã bị bào mòn sau vài vòng quay. Sau đó khi người ta sử dụng chất Titanium Carbide thì phải thay đầu nhọn sau khi xe đi được 20 đến 25 ngàn dặm. Hãng Toyo Kogyo lại dùng aluminum và cho mạ kẽm thành trong của phòng hơi để tránh ma sát.

Xe hơi đầu tiên được chế tạo kiểu mẫy này là chiếc Nsu Prinz do Đức chế tạo năm 1960, mạnh 64 mã lực. Sau đó là loại xe Ro-80. Hãng Mercedes-Benz đã chế tạo loại C.111 vào năm 1970, bộ máy wankel gồm 3 thoi tam giác tạo một sức đẩy 400 ngựa, vận tốc của xe có thể lên đến 350km một giờ. Nhật bản hiện nay đang dẫn đầu công việc chế tạo các loại xe trang bị động cơ wankel, như các loại R.100 và Rx2 do công ty Toyo Kogyo sản xuất, loại xe này có 2 thoi tam giác, 110 ngựa, hàng tháng khoảng 1600 xe thuộc loại này đã cập bến California mặc dù giá cả có mắc hơn so với các loại xe thường (450 đô la) nhưng vẫn được ưa chuộng, vì nhẹ nhàng, êm ái và nhanh hơn.

Người ta dự đoán các loại xe trong tương lai sẽ được trang bị bằng động cơ wankel và Hoa Kỳ một quốc gia có nhiều xe hơi nhất đến năm 1975 sẽ có khoảng 10% xe được trang bị động cơ wankel, sau đó năm 1980 khoảng 50% xe tại Hoa Kỳ sẽ trang bị wankel.

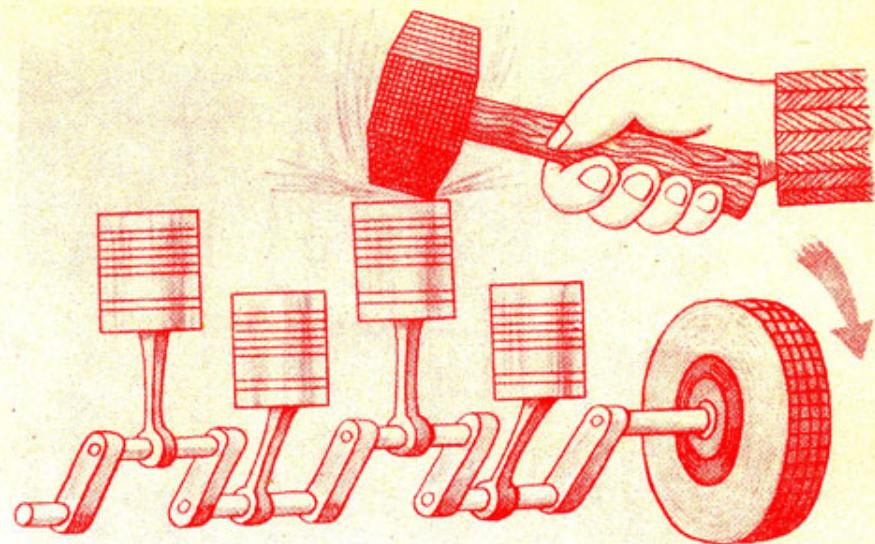
TRẢ LỜI Ô CHỮ

NGANG

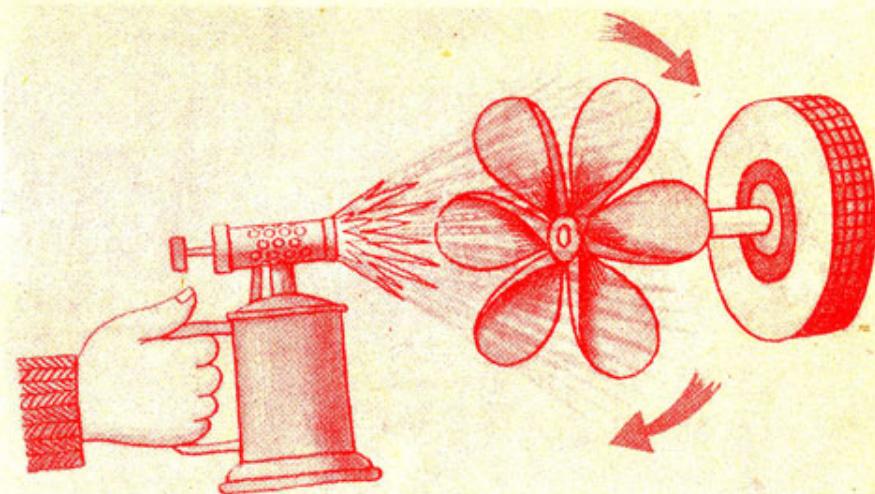
- 1) T ; 2) Chó ; 3) Uần ; 4) Nu ; 5) G ; 6) Mặc Tử ; 7) Hồi — R ; 8) Thím — Anh ; 9) Rạ — T — Ná ; 10) Ớt — Lăng ; 11) O

DỌC

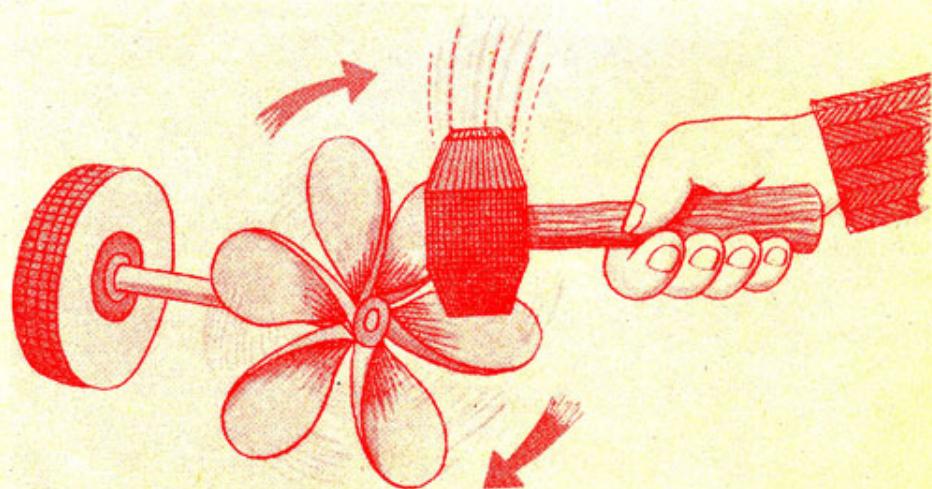
- A) Tro ; B) Hát ; C) Hi ; D) Mồm — L ; E) Ai — Tạ ; G) C — Nô ; H) Cung trăng ; I) Thau — U — Na ; K) Ôn — H.

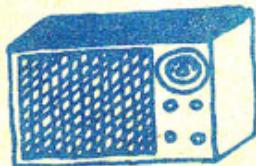
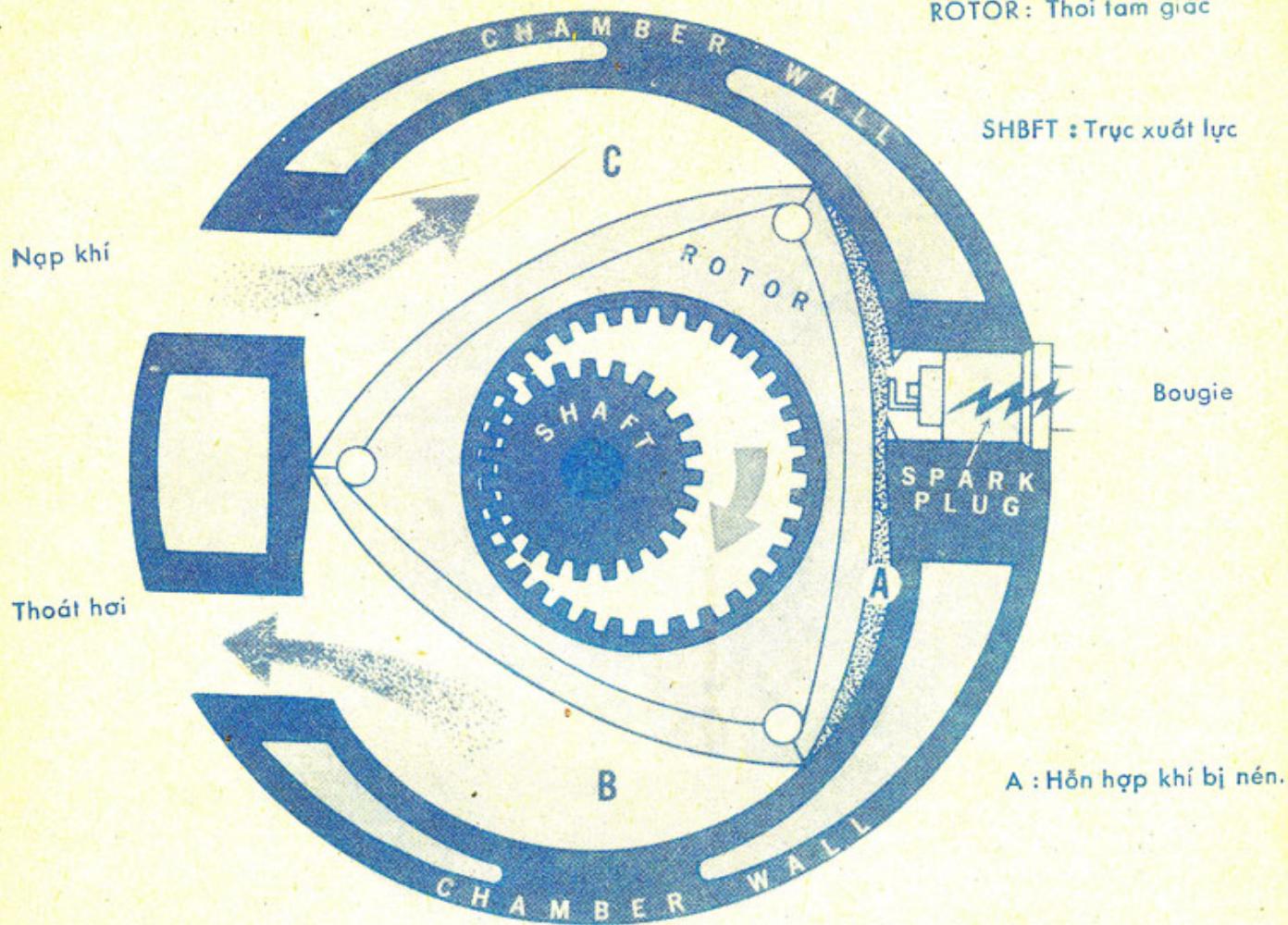
• **Nguyên tắc động cơ nô** : Sức ép trên mặt các piston tạo thành chuyển động thẳng, nhờ hệ thống trục quay biến thành chuyển động tròn làm quay bánh xe.

• **Nguyên tắc Turbine** : Động cơ chuyển động là do hơi thổi của việc đốt nhiên liệu : rất tốn kém.

• **Nguyên tắc động cơ Wankel** : Sức ép của hơi nô (như piston) làm chuyển động trực tiếp bánh xe (như Turbine). Lợi điểm của Wankel là tạo được sức ép mạnh như động cơ nô, và tiết kiệm được việc đốt cháy nhiên liệu.

GIẢI ĐÁP

Em Ngô đình Khang, BMT

Giải đáp thắc mắc về bộ đèn tube Néon 6 tấc 20w. Khi đèn bị tinh trạng cứ tắt sáng, tắt sáng mà trong lúc đó điện tương đối mạnh thì nguyên nhân có thể bị tại cái condensateur hỏng rồi phải thay mới.

Em Phạm văn Hùng, Trần quang Khải Tân Định: Em khó khăn thực hiện bằng cách đồi một cái động cơ chạy điện trở thành một cái động cơ chạy xăng vì muốn chế một động cơ chạy xăng là cả một vấn đề phức tạp lắm. Em không thể tự sửa được Tivi hiệu Sony 5 Inches của

em được đâu, vì nó chạy bằng transistor khó khăn lắm, em có thể đem đến địa chỉ mà anh thường ghi ở mấy số báo cũ để nhờ họ sửa cho. Giá sửa chẳng bao nhiêu tiền đâu.

Em Triều Lam, Đà Nẵng: Em phải đem đi bác sĩ ngay vì như vậy chứng tỏ bộ phận làm ra điện vài chục ngàn volt để làm sáng bóng đèn hình của Tivi nhà em bị hư rồi. Cho nên vì vậy mà nó không có hình mà chỉ có tiếng nói thôi. Đúng vậy em a học bên kỹ thuật thi có lợi hơn bên phò thông chút ít nhưng cực hơn, 1 tuần phải học vài giờ kỹ thuật.

Anh bạn em làm cái Radio như vậy có tác dụng giống như Radio cũ khoai mà anh chỉ ở số báo cũ. Không có gì lạ cả em a.

Em Sỹ Huê, Gia Định: Tivi nhà em hiệu SHARP như vậy em phải đem đến tiệm chuyên môn họ coi cho, em không thể tự sửa được

ROTOR: Thời tam giác

SHBFT : Trục xuất lực

Bougie

A : Hỗn hợp khí bị nén.

Còn cái nút đèn số 525 và 625 là hai hệ thống phát hình trên thế giới. Như Việt Nam chạy Nhật thì dùng 525 hàng. Còn Âu châu thì 625 hàng.

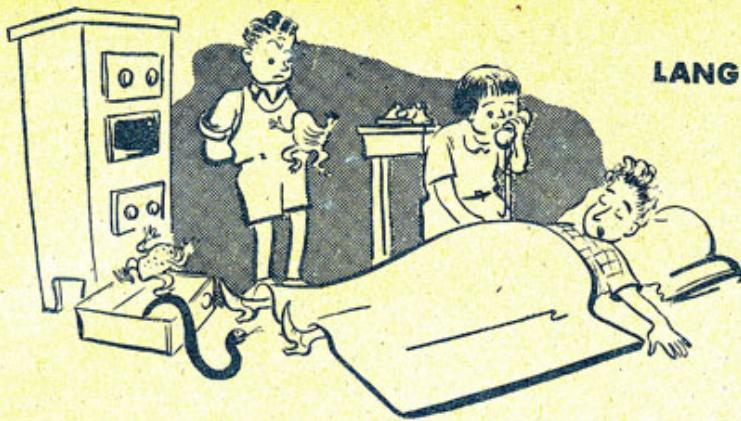
Một em ký tên không rõ: Điện của em như vậy là điện 220volt thành ra em lấy dây nào cũng được rồi mượn dây âm ở dưới đất đèn thi sẽ lu lầm. Còn em hỏi tại sao lại 1 bên lu, một bên sáng là tại phía mạnh phía yếu đó mà thôi.

Dzoân Bình, Saigon: Những tên em viết hỏi anh đều là một thứ cả, chỉ một đằng viết hoa một đằng viết thường thôi không có gì lạ cả.

Câu này anh chỉ rõ trong số báo cũ rồi, em lục lại coi.

Antena trong máy truyền tin của quân đội nó cũng vậy thôi, không có nhạy hơn đâu, Chắc chắn là thứ này làm gì có bán ở tiệm.

Bình electronic

LANG VỊT

CẤP CỨU THƯƠNG THỨC

CẤP CỨU LÀ GÌ?

Cấp cứu là sự săn sóc và cứu chữa cấp kỳ 1 bệnh nhân hay nạn nhân trong khi chờ đợi sự cứu chữa của Bác sĩ.

Giá trị của sự hiểu biết về cấp cứu

Nếu bạn biết rành về cách cấp cứu, bạn có thể giúp đỡ được những người khác cần sự giúp đỡ quý hóa của bạn. Khi 1 người bị thương, người đó đặt hết hy vọng và trông mong nơi bạn. Nhưng thường thường, vì không rành về cấp cứu, người ta đã cứu chữa vụng về hay sai lạc khiến cho vết thương của nạn nhân càng thêm trầm trọng, vậy phương châm cấp cứu là: «TA PHẢI BIẾT LÀM GÌ? VÀ KHÔNG NÊN LÀM GÌ?»

Cấp cứu đúng lúc và đúng phương pháp bạn có thể cứu sống được mạng người, hay ít nhất bạn cũng kéo dài thêm sự sống của nạn nhân để cho Bác sĩ chuyên môn trị liệu. Bạn có thể làm giảm đau đớn, giúp cho nạn nhân hay bệnh nhân bớt nguy kịch. Đã có biết bao nhiêu bạn trẻ trở nên những anh hùng vì biết cách cấp cứu những người bị chết đuối, bị thương tích, bị điện giật v.v...

Một kết quả khác là nhờ sự học hỏi về những trường hợp tai nạn cũng giúp ngay cho chính bạn cần thận hơn và biết cách giữ gìn để đề phòng những tai nạn đó. Hơn nữa nếu bạn biết cách cấp cứu bạn có thể tự cứu chữa cấp kỳ và cần thận.

Kết quả của những tai nạn

Đôi khi, hàng ngày bạn đã chứng kiến tận mắt 1 vài tai nạn xảy ra. Mỗi năm, trên trái đất chúng ta sống có hàng chục triệu tai nạn trầm trọng chết người xảy ra. Theo kết quả thống kê thì lứa tuổi từ 2 đến 27 tuổi chết vì bệnh tật thì rất ít mà phần lớn chết vì tai nạn hay thương tích. Những tai nạn xảy ra nguyên do vì thiếu cần thận, vì không biết suy xét và đôi khi còn vì ngu xuẩn nữa.

Để có thể tự cấp cứu được chính mình hay những người xung quanh ta sẽ lần lượt học hỏi cách cấp cứu 1 vài trường hợp thông thường.

Ngất xỉu

Ngất xỉu là gì? Khi 1 người bị thương nặng, hoặc vì kinh sợ đột ngột hay bị kích thích quá mạnh người đó bất tỉnh không biết gì nữa, thường hợp như vậy ta gọi là ngất xỉu. Trong khi ngất xỉu, máu lưu thông trong người bị suy yếu, ngay cả những chỗ xa thương tích: Óc không được cấp đủ máu nên sự suy nghĩ trở nên khó khăn, sự tiêu hóa bị chậm trễ, tất cả mọi cơ quan trong người giảm hoạt động, khiến cho nạn nhân bị yếu sức, họ có thể chết hay bệnh tinh thần trầm trọng hơn nếu để tình trạng ngất xỉu lâu quá không được cứu chữa cấp kỳ và cần thận.

NGUYÊN DO CỦA SỰ NGẤT XỈU: Tất cả những thương tích nặng, sợ hãi quá, hay bị kích thích bất thường đều có thể làm cho ngất xỉu: bị phòng nặng, chảy nhiều máu,

gãy xương, bị chém sâu, nhận được tin đau đớn, gặp chuyện khủng khiếp v.v...

DẤU HIỆU CỦA SỰ NGẤT XỈU: Khi ngất xỉu thì người nạn nhân lạnh toát, mặt tái nhợt, đôi khi vã mồ hôi ở trán, má, và dưới cổ, và đôi khi nôn mửa.

CÁCH CẤP CỨU NGƯỜI BỊ NGẤT XỈU: Khi cấp cứu một người bị thương nặng bạn hãy đề phòng trước trường hợp ngất xỉu có thể xảy ra, hay ngăn chặn ngay đừng để cho nạn nhân bị xỉu.

1- *Đặt bệnh nhân nằm ngay xuống*: đầu hơi thấp hơn mình, trong trường hợp nếu đặt nằm theo lối này mà thấy nạn nhân khó thở vì tức ngực hãy kê thêm gối dưới đầu và vai nạn nhân.

2- *Đắp ấm cho nạn nhân*: cần thận lót dưới mình nạn nhân một lớp chăn nếu trời không nóng quá, đắp thêm trên mình nạn nhân một cái áo choàng hay một cái chăn khác. Nếu trời lạnh quá thì đắp vài lần chăn nhưng cẩn nhất đừng làm cho bệnh nhân đồ mồ hôi vì đắp kỹ quá.

Thường bạn nên chườm bằng nước nóng hãy dùng cái chườm hơi nóng bằng điện, hơn bao giờ hết gấp hôm trời lạnh quá và không đủ chăn đắp bạn nên dùng cách này, chỗ đê chườm tốt hơn cả là dưới nách và trên ngực nạn nhân, đê tránh cho nạn nhân khỏi bị phỏng bạn nên dùng nước ấm hơn nhiệt độ thân thể người ta (khoảng 40°).

3- *Cho nạn nhân uống nước ấm*: nếu phải đợi bác sĩ lâu một giờ hay hơn thì hãy nên cho nạn nhân uống một chút nước ấm, trong trường hợp có bác sĩ ngay thì đừng nên cho nạn nhân uống một tí gì. Trong trường hợp nạn nhân bị bất tỉnh hay có vết thương ở bụng hay thương tích chảy nhiều máu quá thì tuyệt đối không cho nạn nhân uống nước.

4- *Đừng quấy rầy nạn nhân nếu không cần thiết và cố tránh đừng làm gì có thể làm cho nạn nhân đau đớn thêm*: Hãy để nạn nhân nằm tĩnh dưỡng trong khi chờ đợi Bác sĩ, đừng hỏi han hay thảo luận với nạn nhân về bệnh trạng của họ nhiều quá và đừng cho nạn nhân ăn gì cả.

MÙA ĐÔNG MÙA HÈ

Anh: Tại sao mùa lạnh, người ta lại gọi là mùa đông nhỉ?

Em: Tại vì mùa lạnh nằm đông người thì ấm.

Anh: Thế sao mùa nóng người ta lại gọi mùa hè nhỉ?

Em: Vì mùa nóng nằm ngoài hè thì mát. Có thể mà cũng phải thắc mắc.

TRỊNH-CÔNG-TRUYỀN
(T H Lý Tin)

NÓI DỖI

Ở dưới địa ngục, Diêm vương đang phạt ba thiếu phụ mới chết về tội nói dối.

Diêm vương hỏi thiếu phụ A:

— Khi còn sống, có nói dối bao nhiêu lần?

Thiếu phụ A:

— Dạ tôi nói dối 100 lần.

Diêm vương:

— Tốt, chạy quanh sân địa ngục 100 lần.

Rồi quay sang thiếu phụ B:

— Còn cô?

— Dạ tôi 250 lần.

— A lê chạy quanh sân địa ngục 250 lần. Ủa cô C đâu?

Thiếu phụ B:

Thưa, cô C chạy xuống trần gian lấy chiếc xe Honda vì cô ta nói dối hơn 500 lần.

Diêm vương!?

ĐOÀN-ĐỨC-PHONG
(Đà Nẵng)

thiếu nhi /30

RÙA BÒ

A bảo với B:

— A! Tao đỡ mày rùa bò mẩy chân?

B chắc chắn trúng vội đáp:

— Rùa bò bốn chân, đê ợt vậy mà cũng đỡ.

A xua tay, miệng nói:

— Trật rồi! Trật rồi.

B cựt hưng hỏi:

— Sao vậy.

A giải nghĩa:

— Rùa là vật có 4 chân, Bò là vật cũng có 4 chân. Vậy rùa bò có cả thảy 8 chân.

B: ???

LÊ-VĂN-SINH
(Giồng Trôm — Kiên Hò)

VĂNG LỜI

Mẹ Tý sai Tý đi chợ bà dặn nó không mua kẹo, nó cứ lập lại câu ấy mãi.

Đến tiệm tạp hóa ông chủ tiệm hỏi nó!

— Cậu mua cái chi.

Tý: Tôi mua... đừng mua kẹo.

Ông chủ: ?!

MẮT

Hôm nọ có một ông đi phố gặp một người đang tìm kiếm vật gì ông hỏi:

— Ông mất cái gì thế?

— Tôi bị mất một vật rất quý có thể giúp tôi về nhà.

— Cái gì thế?

— Tôi mất.. mất... thăng bằng.

Thì ra ông này say rượu.

NGHE LÀM

Trong giờ sử địa thầy đang giảng bài thầy Tèo lơ đãng nêu hỏi:

— Tèo! Em cho biết nước Mỹ có hùng cường không?

— Dạ thưa không ạ.

— Sao vậy, nước Mỹ không có hùng cường à.

— Dạ vì nước Mỹ đâu có đoàn

Dạ Lý Hương.

LÊ-VĂN-THOÀNG
(An Giang)

CHẠY CÓ CỜ

A, B, C đang nói chuyện với nhau:

A nói với B:

— Hôm qua thằng C bị má nó đánh chạy có cờ vậy đó.

C cãi:

— Tao chạy không hòng có cầm cờ nghe mày.

A: !?

TẤT-PHUNG-TIỀN
(Chợ Lớn)

AINGỐC

— Mày nghĩ sao nếu chú mày cho mày lựa chọn 1 trong 2 vật: chiếc xe máy, con bò?

— Tao lấy con bò.

— Mày ngu quá có ai cưỡi bò đi chơi đâu?

— Vậy có ai vắt sữa ở chiếc xe máy đâu?

SAO KHÓC

— Này sún sao mà khóc.

— Vì ông Ngáo say rượu té u cù đầu.

— Thế can gì đến mày?

— Vì ông té tao cười, tao cho tao cái tát tai.

HOÀNG-LAN

(Thi Văn Đoàn Hương Chiếu)

DÁNH BÀI

Tý và bà đang đánh bài, bỗng bà bỏ kính xuống lá:

— Tý cháu chơi gian, cháu có biết những người chơi gian sẽ ra sao không.

— Dạ biết. Họ sẽ thắng.

ĐÀO ĐĂNG ĐIỀM

(x Nguyễn Hoàng, Đà Nẵng)

CHUYỆN THIẾU NHI

Bé ba dỗ Bé hai. Đỗ mày, tay lịch là của lịch tay phải không?

Bé hai trả lời: Phải.

Bé ba hỏi tiếp: Còn âm lịch là lịch của ai?

Bé hai trả lời: Âm lịch là lịch đê âm phủ xài.

Bé ba: Trời đất?...

TRẦN QUỐC CƯỜNG

(x/1 hèm 1 Duy Tân, Phong Dinh)

Tuần này màu chuyện DÁNH BÀI của em Đào Đăng Diệm được chấm nhất. Em được tặng 1 cuốn HƯƠNG THU của Đỗ Phương Khanh.

TÂN TOÁN HỌC

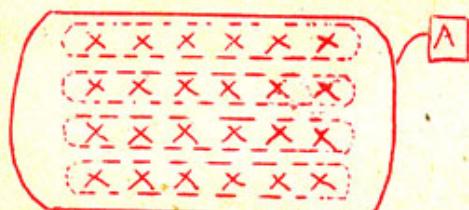
CHO TẤT CẢ CÁC EM

Phần trình bày của Tân Toán Học trong mục này mới chỉ phác qua sơ lược bốn phép tính cộng, trừ, nhân, chia khởi đầu. Nhưng theo đường lối của Tòa soạn là cải tiến nội dung thường xuyên, bài vở thay đổi luôn để tăng phần linh động cho tờ báo, nên mục Tân Toán Học chấm dứt ở kỳ này. Bách Khoa sẽ gặp các em ở những tiết mục vui lè, hắp dẫn khác.

Mong các em sẵn sàng chấp thuận quyết định này của Tòa soạn.

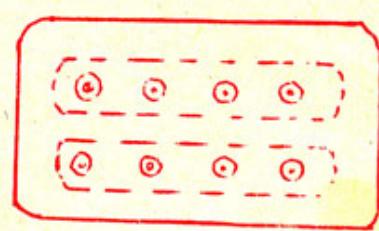
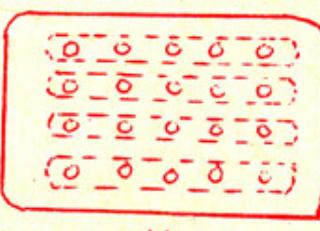
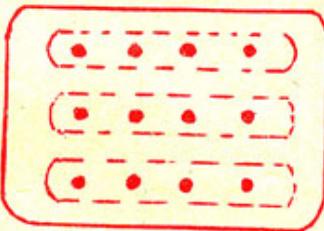
TÍNH CHIA ĐÚNG CÁC SỐ NGUYÊN

1) Quan sát tập hợp A vẽ dưới đây rồi các em xóa những chữ sai hay điền vào chỗ trống :

- Tập hợp A bao gồm _____ phần tử.
- Các phần tử (tương đồng, không tương đồng)
- Các phần tử (có chung, không có chung) một chính số
- Chính số này là _____
- Chính số của tập hợp A là : _____ × _____

2) Các em viết chính số của mỗi tập hợp dưới dạng tích số :

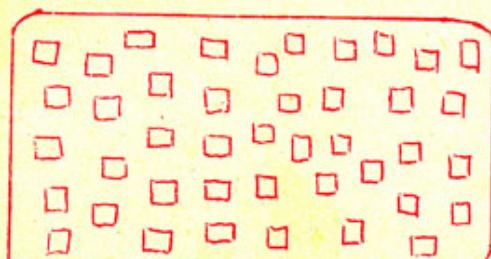

— × —

— × —

— × —

3) Tập hợp vẽ dưới đây có 42 yếu tố. Các em khoanh lại cứ 6 yếu tố làm một, rồi xóa những chữ không thích hợp :

- Còn dư, không còn dư yếu tố nào ở ngoài các khoanh đã vẽ.
- Số phần tử (đã được khoanh) nằm trong tập hợp là
- Ta viết $42 : 6$ và đọc là 42 chia 6
- Phép tính vừa được thực hiện gọi là tính chia đúng.
- 42 là số **đem chia**, 6 là số **bị chia**, 7 là số **thành**.

4) Các em điền vào những chỗ trống, con số cần thiết :

$$7 \times 6 = 42$$

$$42 : 6 = 7$$

$$5 \times 3 = 15$$

$$15 : 3 =$$

$$9 \times 8 = 72$$

$$72 : 8 =$$

$$6 \times 4 = 24$$

$$24 : 4 =$$

Đường lên núi THIỀN MÃ

(tiếp theo)

Trong lúc có nhiều diễn biến kỳ lạ (hắn sẽ gây thắc mắc đối với độc giả, nhưng mọi sự sẽ được giải thích) quanh trục tam giác : Hội Hoa Phù Dung, kẻ mạo danh Tâm Què tức Mã Thiếu Hùng và ông Thanh Tra Mạc Kinh, thì hai chị em Nữ ký giả Thu Dung và Sơn bán báo ngồi buồn thiu buồn thiu tại căn phòng xinh xắn ở nhà chị Thu Dung. Sơn rầu rĩ vì lý do tưởng đã theo dấu được Tâm Què thì hắn ta bị thủ tiêu mất tích. Túm được dấu mỗi bọn thủ tiêu là chú Sáu thì chính chú ta cũng bị bịt miệng nốt tại quán vắng về khuya ở trong quận Châu Thành tỉnh Bến Tre. Khi trở về Sài Gòn Sơn không còn làm gì khác hơn là báo cáo tự sự cho ông Mạc Kinh, cùng mô tả hình dáng kẻ đã trao tiền thưởng ở bến xe Á Đông tại Kiến Hòa, rồi dành thúc thủ. Còn chị Thu Dung lại càng buồn phiền hơn nữa. Khi tinh dậy, thấy công trình khổ nhọc của mình tan rã mây khói, lại thêm mảnh giấy ờm ở chọc tức của kẻ ký tên Lãng Tử, chị đã tức uất ngay lên vừa vò đầu bứt tai, vừa than trời như bong vì một phút sơ xuất của mình. Nguồn hy vọng cuối cùng của chị là điện thoại cấp tốc cho anh Nam, chuyên viên giáo nghiêm ở Sở Quốc gia Khoa học và Kỹ Thuật để mong rằng anh ta còn giữ lại cuốn phim đã chụp những tấm phóng ảnh. Nhưng một lần nữa, chị lại đau đớn người khi được nghe anh ta trả lời :

— Nếu sấp ảnh tài liệu đã bị đánh cắp thì hư hết mọi chuyện rồi. Bởi vì chụp loại tài liệu bí mật như loại cô đã gửi cho tôi, đâu có thể sử dụng loại phim thường. Chúng tôi phải có loại giấy riêng, loại giấy phải pha chế thêm bớt các hóa chất để làm nồi tối đa các dữ kiện có trong bản chính. Như vậy các bản đã chụp được là bản độc nhất. Muốn có nhiều bản khác, thì phải sao lại bằng phim thường rồi in ra. Mà thì giờ eo hẹp, bị cô hối quá tôi không kịp làm...

Thế là hết ! Thế là công to. Thị ra kẻ mạo danh Tâm Què đã dư biết mọi sự, gã đã khôn khéo vận dụng được những phương tiện khó khăn nhất mà chỉ Viện Khoa Học, và Kỹ Thuật Quốc Gia mới có, để rồi ngồi mát ăn bát vàng, hót tay trên của chị Thu Dung một cách ngon ơ. Càng nghĩ, chị Thu Dung càng căm tức, khuôn mặt của chị đỏ rực, đôi mắt rực sáng những giọt mồ hôi trót đầm cà chán tóc.

Chị và Sơn bán báo cả hai họp thành một cặp bài lỡ trớn, đành ngồi nghênh mắt nhìn nhau với tất cả mọi nỗi cay chua, nhục nhã của những kẻ chiến bại. Tiếng cười hồn nhiên, giọng ca nhí nhảnh và điệu nhạc thánh thót mọi ngày văng vẳng lên trong phòng, hôm nay vắng hắn. Cuối cùng, chị Thu Dung đứng dậy ngao ngán :

— Phải làm cái gì chứ ? Không lẽ đến đây là bó tay.

Sơn nhìn chị :

— Minh làm cái gì bây giờ.
— Thị tôi hỏi chú câu đó.

Sơn ngán ngẩm :

— Em hết sáng kiến rồi. Hết luôn cả đường dây để móc nối. Bây giờ thì chỉ còn chờ...

Mắt chị Thu Dung sáng lên :

— Chờ cái gì ?
— Chờ ông Thanh tra Mạc Kinh. Em hy vọng qua bản phác họa hình

dung của «anh Ba» người mà em gặp ở bến xe đỗ Á Đông, may ra ông Mạc Kinh có thể dò ra được dấu mối.

Chị Thu Dung chép miệng :

— Con đường đó chật trẽ quá rồi. Kẻ mạo danh Tâm Què hiện nay đã cao chạy xa bay, với tất cả tài liệu đầy đủ trong tay. Hắn sẽ lên tới Thiên Mã Sơn trước hết. Hắn sẽ hốt trọn mồ kim cương của giáo sư khảo cổ Thomas Vincent, hắn sẽ...

Nói đến đây chị Thu Dung im lặng. Chị nhớ đến lời hồn sực của hắn ta khi nhán nhẹ lại : nếu có muộn làm bà Chúa Đảo thì chỉ cần nhán tin lên báo... Chị bực dọc, buột miệng la lên :

— Đò tời !... Đò tời !

Sơn ngạc nhiên :

— Ủa ! Chị nói ai đấy.

Chị Thu Dung đỏ bừng mặt lên, bối rối :

— Chị nói hắn, tên đội lốt Tâm Què. Hắn hồn quá... Hồn không thể tha thứ được.

(còn nữa)

ĐÍNH CHÍNH

Vì sự sơ xuất của nhà in nên tranh bìa của VI VI số 42 có tên đè DƯỚI CƠN MƯA lại in là SÁNG SỚM (SÁNG SỚM là tên của tranh bìa báo kỳ 43 này)

Xin cáo lỗi cùng họa sĩ ViVi và độc giả thân mến.

● **Truyện dài Đường lên núi Thiên Mã đang đi đến hồi kết** cyc. Các em đón đọc một thiên hồi ký sống thực NHẬT TIẾN đang tiếp theo :

THUỐC MƠ LÀM VĂN SĨ

● **Những ước mơ của thưở học sinh trên đường đi vào thế giới sáng tác.**

● **Những sinh hoạt bút nhóm của tác giả lúc ban đầu.**

● **Những tâm trạng xao xuyến những bước chân rụt rè, những giây phút rung động hồn nhiên của những người lần đầu tham dự vào sinh hoạt văn chương.**

Hộp Thư

(tiếp theo)

Em Huỳnh Ngọc — Saigon: Cảm em đọc các báo nhảm nhí, mà lại vui vẻ mua báo Thiếu Nhi cho em thì ba má em sáng suốt ghê lầm đấy nhé. Em gửi về tòa soạn, chú Nhật Tiến sẽ đọc và cho biết ý kiến nghe em. Em đang ở trong Vườn Hồng rồi đấy.

Em Ngọc Phương — Saigon: Về vụ tem, đã có một cậu bé xí phần mất rồi em ạ. Đầu tháng 7 có tủ sách Thiếu Nhi, đến đọc sách em nhé.

Em Nguyệt Thu — Long Xuyên: Bài em không thất lạc đâu. Triển lãm nụ cười gửi càng nhiều càng tốt em ạ.

Em Huỳnh Minh Nguyệt — Saigon: Chị đã gửi số 2, 4, 6, rồi đó em. Nay đã ở Saigon, sáng chủ nhật ghé tòa soạn chơi em nhé.

Em Hoài Sơn — Tam Kỳ: Đủ rồi em, em cần thận lắm. Sốt sắng viết bài gửi về như vậy tốt lắm đó nhé. Chữ đẹp thế mà còn xin lỗi làm chị lại tranh ngã tới chữ chị mà mắc cỡ quá xá đây này.

Em Lê Phi — Qui Nhơn: Em dùng ngay tên thật làm bút hiệu là tốt đấy em ạ. Cũng như em, tất cả mọi người trong đó có chị, đều buồn thấy chiến cuộc quá khốc liệt. Nếu trong thời gian này miền em ở không có báo thì em gửi thư về chị sẽ gửi ra cho em em ạ.

Em Nguyễn Văn Ai — Kỳ Hương: Có một dạo số nhà thay đổi lung tung nên thư từ cũng bị thất lạc chút đỉnh. Nay thi đàng hoàng rồi em ạ. Đề chú N.T. đọc, em nhé.

Em Trần Kim Phụng — Vĩnh Bình
Thi đệ thất mà sao chữ em đẹp quá vậy em. Chị chuyền bài em tới chú N.T. rồi đó.

Em Mai Văn Phụng — Saigon: Em cần thận quá, lại làm cả phiếu dự thi nữa chứ. Bài phải chọn lần lượt, em đừng sốt ruột nhé.

Em Dương Tấn Hùng — Saigon: Muốn có một mùa hè đầy ích lợi, em hãy đọc sách. Chủ nhật đầu tháng 7, Thiếu Nhi có tủ sách, em ghé đọc nhé.

Em Nguyễn Đức Thắng — Quảng Ngãi: Chị rất xin lỗi không thể trả lời thư riêng, mong em đừng buồn nhé. Chủ N.T. không báo tin bài bị loại hay sẽ đăng vì các em sẽ buồn và sẽ không đủ chỗ để trả lời, choán rất nhiều chỗ cho bài vở. Vậy em cứ vui

lòng chờ bút thính linh «chắn» xuất hiện. Chị rất vui mừng thấy em gia nhập G.D.T.N.

Em Phong Văn — Tùng Nghĩa: Chị nhận được rồi. Mưa hoài cũng buồn thật đấy em nhỉ.

Em Hoàng Văn Hiên — Đà Nẵng: Tôi quá, muôn gấp tòa soạn mà chỉ còn đợi khi đi lính, em thật đúng là Thiếu Nhi trong sáng. Nghỉ học sớm thì phải ôn lại bài vở kéo quên em nhé. Chị đã gửi Thư Mục.

Em Lê Thị Dung — Chợ Mới: Em viết trên một mặt giấy, ghi tên ở dưới rồi gửi về tòa soạn là đủ rồi em ạ. Truyện vui tốt nhất. Truyện tình cảm cũng quí. Khỏi cần liên quan đến mùa hè.

Em Mây Buồn, Saigon: Tôi Mây quá; Buồn mà còn vẽ hình tặng Thiếu Nhi nữa chứ. Em vẽ khéo lắm.

Em Trương Minh Trí, Thủ Đức: Mục Triển lãm Nụ cười chỉ có phần thưởng cho người nhất, còn các bài khác cùng trang đó mà không nhất thì chỉ dâng lên cho cả làng thưởng thức mà thôi. Đôi khi có 2 bài giống nhau vì cả hai em cùng sưu tầm ở một gốc cho nên mới xảy ra «nguồn cơn» ấy đó mà.

Em Đoàn Quỳnh, Saigon: Đích thị rằng em là Thiếu Nhi lý tưởng rồi. Học lớp 7 mà em viết thư sao hay quá vậy em.

Em Thùy Trang, Saigon: Em khen chị dịu dàng nhưng đọc thư em chị thấy em dịu dàng hơn chị nhiều lắm em. Bài đề chú N.T. đọc đã nhé.

Em Thu Hà, Vĩnh Long: Chị đã chuyền tới chú N.T. rồi đó em.

Em Trần Xuân Y, Đà Nẵng: Chị gửi thư mục, em coi giá tiền rồi gửi về nhà sách theo lời dặn chị dâng nơi hộp thư số 59, nhà sách sẽ gửi ờ em. Em nhận xét nét vẽ khá ghê lầm đó.

Em Anh Tuấn, Nha Trang: Chị đã gửi Thư Mục, có lẽ bị thất lạc đấy. Thôi đề chị dặn em cuốn khác. Các em cứ dùng chung địa chỉ, chị không thắc mắc gì cả, chỉ mong các em có địa chỉ chắc chắn để khỏi thất lạc thư là chị mừng rồi.

Em Nguyễn Thị Ái, An Giang: Gia nhập GĐTN không cần viết văn gì cả em ạ. Chị đã gửi số 7 cho em. Em mua 1 con heo đất rồi đề dành tiền lẵn lẩn thi sẽ đủ em ạ.

Em Huỳnh Xuân Đam, Qui Nhơn: Đọc thư em, chị mừng quá. Hồi rày tòa soạn vẫn cứ nhắc đến các em ở

Bồng Sơn, không có thư từ gì cả. Nay mới được tin em. Mong sẽ nhận được tin của các bạn khác nữa em ạ.

Em Đăng Khoa, Đà Nẵng: 16 số Thiếu Nhi và cuốn Hương Thu cộng thêm cước phí bảo đảm là 900đ. em ạ.

Em Phạm Đức Hoàng, Saigon: Mẹ đi chợ sớm mà em dậy trưa thì sao em không nhớ ngay từ tối hôm trước. O! Chủ bé thật là khờ chưa nào. Chị sẽ gửi thẻ gấp cho em.

Em Hoài Lệ Thương, Chợ Lớn: Tên không trùng với ai nhưng chị thấy tên cũ hay hơn em ạ.

Em Trần Cảnh Đức, Gia Định: Em sáng tác tấm thiệp đẹp quá, chị thật cảm động. Cảm ơn em nhé. Dùng ngay tên làm bút hiệu là hay em ạ. Chủ nhật ghé tòa soạn chơi nhé.

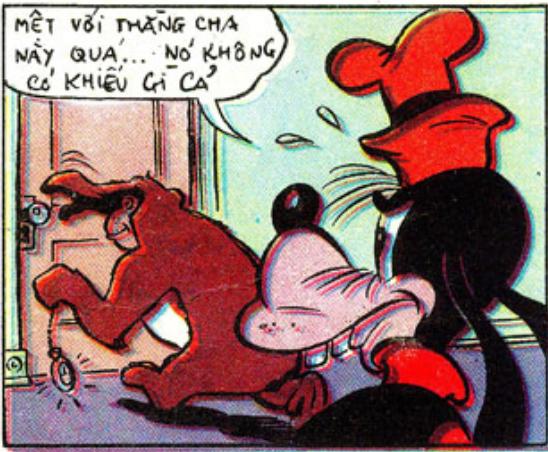
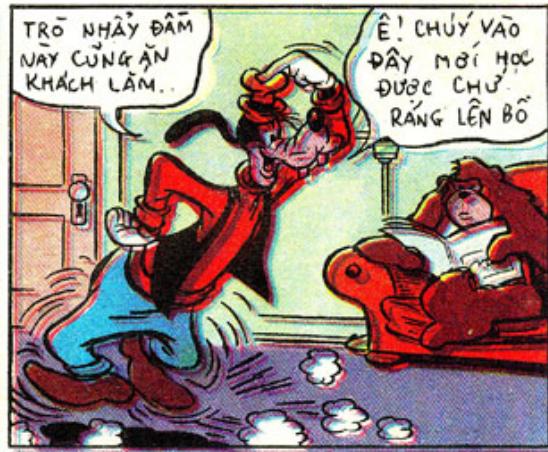
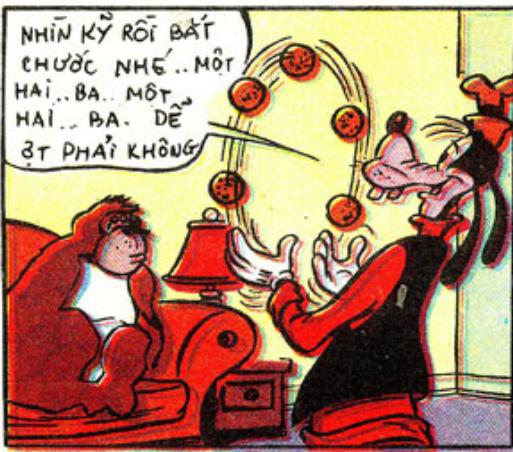
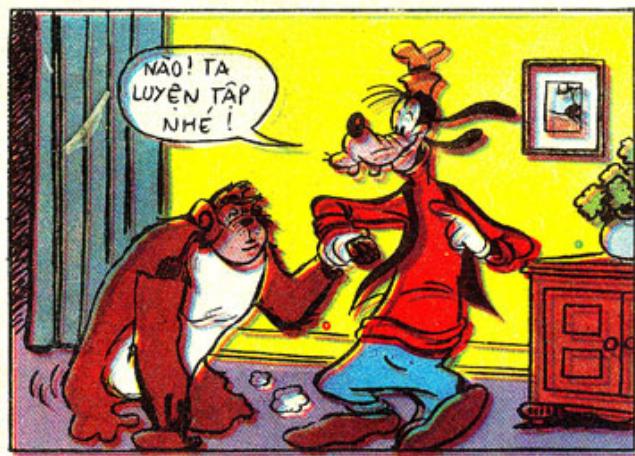
Em Nguyễn duy Hiển, Nha Trang: Thiếu Nhi sẽ lớn mạnh vì có các độc giả yêu mến TN như em. Chị mong có 1 ngày họp bạn TN thật lớn em ạ. Cảm ơn em lắm.

Thương mến tất cả các em

Bài nhận được từ ngày : 5-6-72
đến : 10-6-72

Nguyễn Thị, Lâm Văn Thã, Hoài Sơn, Trần Ngọc Tuấn, Chu Hằng, Nguyễn Văn Duệ, Thương Thanh, Trần Kim Phụng, Mai Văn Phụng, Nguyễn Văn Ai, Hoàng Sơn, Hải Âu, Hùng Vỹ, Lê Phi, Nhất Văn, Trương Minh Trí, U3, H 43, Nguyễn Đức Thắng, Lê Thành Lâm, Phạm Văn Y, Châu Nhựt Thái VL, Nguyễn Ngọc Thu, Trần Quốc Thìn, Phong Vân, Hoàng Văn Hiền, Dã ly Vũ, Hà Hà, Lâm chí Quang, Nguyễn Minh Diễm, Trần Cảnh Thanh, Khổng Quốc Hùng, Nguyễn Ngọc Hùng, Phan Văn Thiệt, Trần Cảnh Đức, Thành Bá, Khánh Văn Ngọc Lan, Khánh Văn Ngọc Linh, Huỳnh Ngọc Thủy, Trần Văn Tâm, Thế Hùng, Quan, Từ Ngọc Phương, Trần Quốc Việt, Trương Văn Hiền, Nguyễn Văn Tông, Kê Mao Côn, Trịnh Hoàng Tuấn, Võ Điện Cát, Dương Vĩnh Tân, Trần Thiện, P. Đoàn Cao Tuấn, Duy Hải, Trương Minh Nhựt, Phan Thị Bạch Đằng, Châu Bá, Bùi Nguyễn Ngọc Hà, Búp Bê Ngọc Hân N.N Hùng Áo Ảnh Đinh Thị Hảo, Nguyễn Thu, Trần Ngọc Bích, N. K. Ngô Văn Chương, Kim Khoa, Nguyễn Thị Thiên Hương, Hồ Ngọc Minh, Hoàng Thu Vân, Nguyễn Văn Dũng, Cao Thị Tri Tri, Thế Linh, Văn Quốc Thành LB, Nguyễn Thị Thúy Liễu, Nguyễn Thị Hồng, Trần Ngọc Châu.

TÀI CỦA KHỈ

Giá 50đ.

Biên lai chính thức số 931-BTT-NBC.HCBC ngày 18-6-1971